شګو کې مزل

عبدالهادي (باور)

کال ۱۳۹۶

Ketabton.com

شګو کې مزل

عبدالهادي (باور)

ه دود د سکور
د روږ و کـــور
لـــک او کروږ
ســـمه لکه اور

(c) ketabton.com: The Digital Library

شګوکې مزل

عبدالهادي (باور)

کال:................................١٣٩۶ لمریز

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکتاب پېژندنه:

دکتاب نوم: شګوکې مزل

لیکوال: عبدالهادي (باور)

ډیزاین: نظیف الله (همدرد)

چاپ نېټه: ۱۳۹۶ لمریز کال

چاپ شمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

د چاپ ټول حقوق د لیکوال سره خوندي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مطالبو لړليک

شګوکې مزل 1
سـريزه 6
حمــــد.. 9
نعــت 10
د ميـنـې وفــا 11
سـترافغـــان.. 12
پښتنـې نجـلـی.. 14
زړه کـې د آسيا.. 15
آزار مه وړه 16
اسمــانـه 17
بل تـه کـړې سمـې 19
بـوره مـور 20
بـې لـه مشــره 21
ايمــان 22
وطـــنـه.. 23
همت لــرو 25
کـهکشـان 26
سـپـرلـی 27
تـورې زلـفـې 29
قــلـم د ذهـن 30
هسکـه ټيــټـه 31

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپينې اوښکې 33
پښتانه 34
تصور د اغيار 35
زندګي د ملنګانو 36
سبا نه راځي 37
با ايمانه ده 38
ګران وطنه 39
شهيده 41
سوله 42
ترې پټېږم 44
لاړې 45
دستار د معارف 46
کسوف 47
دُر دانه 48
انډوخر 50
حُسن د حسين 51
خسوف 52
ځمکه شوه شاړه 53
تېږي اسمان 54
خيالي نښتر 55
د زړه انځور 56
تابوت 58

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حُسن بڼ 60
سترقاتلان 61
مه ژاړه 62
طبیبه 63
د فتنوکړی 64
فساد 65
مات زړه 66
محصلین 67
نوبهار 68
تور توپان 70
بیرغونه 71
راډیوګانې 73
ډغرې 74
شپیلۍ 75
د همکارۍ لاسونه 76
ښیرا مه وړه 77
سپین زړه 78
ګرځم په هرکلي 79
کپچه مار 81
په علم ودان 82
روژه 84
دهقانه 86

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا اخلم 87
رنځ د جهل 88
غمجن زړه 90
په څمکه کې 91
خوارځپلې حقيقت 92
ګُل جهان 94
تقدير 95
ناکس مُطرب 96
علم 98
عينکې 99
لوی جنت دی 100
په جګو غرو 101
ښوونکيه 102
کرکټ 103
کډه د هيلو 104
بې نمازه 105
په ماتم وينم 106
حقوق د ټول بشر 107
د غره مني خبرې 109
رشوت خوره 110
مورې 111
تعصب 112

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورلحد 113
مړ له کاره شوي..................................114
اختر...116
وطن 117
لوی سرونه 118
ځوان یمه...119
پښتون 120
کونجي...121
هوښيار وګړي 124
دردونه 125
مستي د ريحان...................................126
درنه ځمه..127
اي زما بيرغه.....................................128
معمئ...130

(c) ketabton.com: The Digital Library

شګوکې مزل

دغه کتاب چې په (شګوکې مزل) ښکلی او هنري نوم ور باندې ایښودل شوی، د ښاغلي عبدالهادي باور د شعرونو لومړۍ ټولګه ده چې د نوموړي یو شمېر شعري ټوټې او غزلونه یې په خپلو پاڼو کې را اخیستې دي. له ټولو څخه د مخه قدرمن باور صیب ته د دې ټولګې د بشپړولو او چاپ ته د برابرولو له امله مبارکي وایم. دغه اثر د پښتو ادب په ځلیدونکي آسمان کې یو داسې نوی ستوری دی چې د شوخو پلوشو په وریښمینه ژبه د شعر او ادب له مینه والو سره د زړه خواله کوي. همدارنګه د ښاغلي باور صیب هڅې د قدر وړ ګڼم چې خپل تیت پرک شعرونه یې په یوه ټولګه کې را غونډ کړي او خپل ولس ته یې د خپلو لوړو هیلو او ارمانونو په جامه کې ډالۍ کړي دي. د دې اثر شعرونه چې هر یو ځانګړی عنوان لري، د ښاغلي باور صیب د فکر زېږنده دي چې د بل هر سوله پال او دردېدلي افغان شاعر په څېر یې په خپلو هنري لیکنو کې ګران افغانستان ته د سولې د راتګ ارمان کړی، په جګړه او تاوتریخوالي یې بد ویلي، روانې نادودې یې غندلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او افغانان یې یووالي، ورورګلوۍ او د تعلیم په زېور سمبال کېدو ته را بللي دي. له بلې خوا په دې کې شک نشته چې کابو څلوېښت کاله زموږ ګران هېواد افغانستان د بې رحمه جګړو د اور په لمبو کې سوزي او د پردیو نظریاتو پر بنسټ له ورانکارو تحمیلي جګړو او شخړو سره مخ دی. زما په اند د دې ټولو ناخوالو لومړۍ درجه مسوولیت هغو پلورل شوو عناصرو او جنګي ډلو ته متوجه دی چې په افغانستان کې د سترې غمیزې بنسټ ایښودونکي ګڼل کیږي، لا هم خپلو شومو اعمالو ته تر مختلفو عنوانونو لاندې دوام ورکوي او زموږ وګړي یې له سترې بدبختۍ سره مخ کړي دي. په دویمه درجه کې زموږ عام ولس مسوولیت لري چې ټول په ګډه د سولې، یووالي، تعلیم او پرمختګ تر چتر لاندې سره را ټول شي، جګړه مارو ته منفي ځواب ورکړي او خپل هېواد د روانو ستونزو، کړکو او بدبختیو له ګرداب څخه د نجات ساحل ته و باسي. د دې خبرې یادونه ضروري ده چې په نړۍ کې هره ستونزه حل لري، د افغانستان ستونزه به هم هرو مرو حل کیږي او زموږ هېواد به له ورانیو څخه نجات مومي. نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانان باید روانه کشاله په داسې توګه حل کړي چې زموږ د وګړو یووالی، عزت او د هېواد نېکمرغي او هر اړخیز پرمختګ پکې خوندي وي. په دې لاره کې هر دردېدلی او کړېدلی افغان هڅه کوي چې خپل ولس ته د مینې، سولې، یووالي، تعلیم او ورورګلوۍ پیغامونه و رسوي او افغانان د عامه پوهاوي له لارې د خپل هېواد آبادۍ او له روانو جګړو څخه د بیزارۍ په بهیر کې د ګډون لپاره و هڅوي. باور صیب چې په خپله شعري ټولګه کې کوم مطالب را غونډ کړي له هغو څخه په ډاګه څرګندېږي چې نوموړی د افغانستان د وګړو او ځوان کهول لپاره تعلیم غواړي، سوله غواړي، د نظام اساسي اصلاح غواړي، له هر ډول فساد سره مبارزه غواړي، یووالی غواړي او د هېواد آبادي، ترقي او پرمختګ یې ستره موخه ده. د باور صیب په شعرونو کې داسې مطالب هم موندل کیږي چې د افغانانو صفت پکې شوی دی چې دا ښه کار دی ځکه موږ په خپله ټولنه کې هرو مرو داسې ګلالي خلک لرو چې په حسنه صفاتو سمبال دي او باید د ښو یادونه یې و شي. زما په نظر زموږ د ټولنې شاعـــران او لیکوالان باید د ټولنې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

روانو واقعیتونو په هینداره کې د خپل ولس د ښو او بدو یادونه وکړي، په دې برخه کې موازنه و ساتي . زما په اند اوسنی عصر د علم، پوهې، هنر، تخنیک او ټکنالوجۍ عصر دی او هغه ولسونه عزتمن، خوشحاله، نیکمرغه، درانه، میړني او په خپل ځان بسیا دي چې پیاوړي سیاسي نظامونه لري، د سولې تر زرین چتر لاندې ژوند کوي، کلک یووالی لري، د پردیو د دسیسو ښکار نه ګرځي او د زمانې له غوښتنو سره سم یې خپل هیوادونه په سوله سمبال کړي دي. کاشکي افغانان په عمومي توګه داسې صفات خپل کړي چې د زمانې له غوښتنو او واقعیتونو سره سم خپل هیواد د نړۍ د پرمختګ په کاروان کې د سیالانو سیال کړي. د دې کتاب د شعر د هنري او ادبي برخې په جوړښت کې ما خپل نیمګړي نظریات له ګران باور صیب سره څو څو ځلې په ځانګړې توګه شریک کړي دي او د خپل توان په اندازه مې د کتاب د منځپانګې د سمون او اشتباهاتو د مخنیوي په هکله له نوموړي سره مشترک کار کړی دی. نو نه غواړم چې د دې ټولګې په ادبي او هنري اړخ زیاتې خبرې وکړم خو قدرمن لیکوال ته مې مشوره دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په دې ټولګه کې د چاپ لپاره یوازې هغه شعري ټوټې خوښې کړي چې په غوره توګه چاپ شوې او په ادبي تول برابرې وي. زه خپلو خبرو ته په همدې ځای کې د پای ټکی ږدم، د لوی خدای (ج) له دربار څخه ښاغلي باور صیب ته د لا زیاتو او خوږو غزلونو د لیکلو توفیق غواړم او ګران لوستونکي په مینه، مینه د دې اثر د شعرونو لوستلو ته رابولم.

مننه

ګل آغا احمدي وردګ

۱۳۹۶ کابل، افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

احساس خیالونه په لوبېدا راولي
ژوندون ولس ته مینه صفا راولي

مسکا د ښکلو شونډو په مینه مینه
ګل ته مینه زړه کې، د بورا راولي

دا چې هر انسان د احساساتو او جذباتو ځانګړې دنیا لري او کله چې د وخت او جامعې د ښکلاوو او بدرنګه تبجنو حالاتو او زبېږګیو مجموعه د سره شفق تر سیوري لاندې نندراه کوي نو د احساساتو او جذباتو دنیا ئې متأثره کیږي انسان مجبوریږي چې د دغو احساساتو او جذباتو د خیالي دنیا په سمندر کې لاهو شي. د ښکلاوو او بدرنګیو څخه ښکلې او بدرنګه خښتې را ټولې او د بدرنګه خښتو په تر پښو لاندې کولو سره د قلم هسک معمار ته یوه یوه ښکلې خښته په خیالي ګوتو د خولو په تویولو او زیار وېستلو سره دسوزنده لمر د وړانګو لاندې په پوره متانت، صبر او زغم سره لاس کې ورکړي او د دېوالچي د غښتلي اومضبوط مټ په ذریعه د هیلو یوه مرغوبه، دنګه او ښکلې ماڼۍ جوړه کړي اودغې د هیلو ماڼۍ ته د رسېدو لپاره سخت، پېچلي، ستونزمن او د کړاو نه ډک مزل ووهي ترڅو د خپلو هیلو د ماڼۍ ور په احتیاط اوخوښۍ پرانیځي.د هیلوماڼۍ ته د رسېدو لار کې ما هم خپل نیمګړی مزل(شګو کې مزل)د پخوانیو لارویانو په پله پیل کړ هیله ده چې د علم او ادب دمینه والو د توجه وړ وګرځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او څه نه څه ادبي تنده ئې پرې ماته شي. او زموږ ځوانان نورهم دېته وهڅیږي چې د مزلونو د ادامې بهیر ته د همت ملا وتړي او خپل قدمونه د هیلو د ایوان په لور ګړندي کړي ترڅو خپلې جامعې ته د خدمت جوګه شي او د جامعې او ټولنې د حالاتو د سم سمکي، سولې، عدالت او پرمختګ زمینې د برابرولو او مهیا کولو د انعکاس یوه سپېڅلې او صفا هېنداره جوړ شي، او د نوي نسل د فکري، اخلاقي ،اجتماعي ودې، پرمختګ او اصلاح موخې ته د رسېدو په لاره کې کوټلي، رغنده او مثبت ګامونه واخلي، او دا مظلوم ولس د الله(ج) په فضل او کرم د علم او پوهې په تدبیر او برکت د بدبختیو، ناخوالو او کړاونو له کثیفو او ناولو منګولو نه خلاص کړي او د دې ماڼۍ د شنو ونو او ګلانو د یخ سیوري لاندې خپل ښېرازه ژوند د شنه اسمان په پرانیستې آزاده هوا کې د زرین لمر په روښانه پلوشو کې په آرام او راحت سره پیل کړي او په آسوده خاطر نَفَس وباسي او د ژوندانه او طبیعت له ښکلاوو څخه خوند او لذت واخلي.

په پای کې د ښاغلي ګل آغا (احمدي) صیب نه چې د علم او ادب په اسمان یو روڼ او ځلانده ستوری دی او ددې شعري ټولګې په اړوند ئې ما ته ښکلې ښکلې مشورې راکړې په ترتیب او تنظیم کې یې راسره پوره پوره همکاري او مرسته کړې او نظر یې پرې لیکلی دی، اوهم زما د دفتر له ځینو همکارانو څخه چې اکثره وخت ئې ماته د دې شعري ټولګې په لیکلو کې تشویقي مشورې راکړې د زړه له تله مننه کوم. همدا رنګه د آغلې بي بي اجانۍ حوا (عزیزي) نه چې اصلاً

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میدان وردګو ولایت د نرخ ولسوالۍ په یوه متدینه او روڼ انده کورنۍ کې زیږېدلې او اوس مهال د استرالیا هېواد د ملبورن په ښار کې د هجرت شپې سبا کوي او د دې شعري مجموعې مالي لګښت ئې په غاړه اخیستی او هم ئې زموږ زیاتو بېوزلو هېوادوالو ته وخت ناوخت د مرستې لاس ورکړی زیات منندوی یم او د پاک الله(ج) نه ورته د اوږد عمر، اجر او ثواب غوښتنه کوم.

په درنښت

عبدالهادي (باور)

میدان ښار ـ میدان وردګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمـــد

ژاړي، زاري کــوي دا ځمـــکه، اسمـــان
دا کــاينــات، غــرونه، ډاګـونه پرېشـان

ټــول مــوجــودات کــوي د عـجــز اقــرار
ټــول امــن غــواړي لــه خـــالــقـه سبحـان

سـتـا سلطـنـت يـې قـبـول کـړی په سـر
حـيـران، حـيـران دي د نـړۍ پـاچـاهـان

ستـا په ثنـــا کــې د مــــومـــن مشــغـولا
تـه يـې مــوجـود په هـر مـکـان، لا مکـان

هـر څـه دي سـتـا پـه امـرلـويه خدايه(ج)
چـلـــېږي سـتـا پـه اراده او فـــرمـــان

سـتـا پـه اورښـــت، د ژونـدون راز تـړلـی
ځـمـکـه ژونـدۍ کـا کـتـره کـتـره بـاران

مـړه ګـلـبـوټـه تـر سـپـيـنـو واورو لاندې
پسـتـه وږمـه يـې د بهـــار کـړي خـنـدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څـانګې رنګـينـې پـه ګـلـونـو شـي سـتـا
تـرې بـاسـې څـو رنـګـه مېـوې پـه ښـه شـــان

بـاوره شـمـــېره نـعـــمـتـونــه د خــدای(ج)
ورتــه پـرانيـځـه دواړه سترګې، چشمــان

***

نعــت

پـه نبــيـا نـوکـې چـې ګــل يـې، هـغـه تـه يـې
د مــومـــــن پـه زړه چـې تـل يـې، هـغـه تـه يـې

د تـــرږمـــی پـــه اسمـــان، لـــه ورايـــه ښـکـاري
هـغـه سـتـوری چـې څــل بـل يـې، هـغـه تـه يـې

لــوړ مقـــام دې انســـانيـــت تـه ډالــی کـړی
چـې غـمـخـور د پــردو، خـپـل يـې، هـغـه تـه يـې

پـه جهــان سپين تـور، تـور سپين نـه شي منلـی
سپين، تـور تـه چـې پـه منل يـې، هـغـه تـه يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګـــوزاريـــبږي د حــق غـېـشـي و بــاطـــل تــه
چې معـمـــار د دې مـورچــل يـې، هـغـه تـه يـې

د کـــاروان ســــردار بـل نشـــتـه پــه نـــړۍ کــې
که ســردار پــه جهـــان ګُـل يـې، هـغـه تـه يـې

د کفـــــــارو شـــوم پـلانـونــه دې رســوا کــړل
چې د سپـيـنـو زړو مـــنـزل يـې، هـغـه تـه يـې

د بـــاور د خــــوبـــرويـانـــو پــــه نـــړۍ کـــې
ټينګ د زړه چې په منګول يـې، هـغـه تـه يـې

***

د مـيـنـې وفـــا

احســاس خـيـالــونــه پــه لــوبـېـدا راولي
ژونــدون ولـس تــه مـيـــنــه صفـــا راولي

مـسکـا د ښکـلـوشـونډو پـه مـيـنـه مـيـنـه
ګـــل تـــه مـيـــــنـه زړه کــې، د بـــورا راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګان لمرکې ډېوې لېدلی نه شي
ستر ګو ته توره تیاره رڼا راولي

دا پاڼه، پاڼه غزل، له الم نه ډک
زړه د پژمان بلبل په غوغا راولي

هغه چې ښکېل شو په دام د ښامار زلفو
هاله رها مومي چې موسیٰ راولي

چې پاخي ګله، له قبره نوي خیالات
دا زاړه قبر ته مسیحا راولي

باوره! پرواني په شمعې کړ ګوزار
په سرو لمبو د مینې وفا راولي

***

ستر افغان

استوګن د ام البلاد یمه ما وپېژنه
ګرم سنګر د لوی جهاد یمه ما وپېژنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــــا پـه ګــونـډوکـــړل ســکــنـدر او مغـــول
زه د خـــوشحــــال بـابـا اولاد يـمـه ما وپېـژنـه

زه هـرکلی کـومـه مـرګ ته د خوښۍ پـه لېمو
د غـــيـرتـونـو لـــوی هـېـواد يـمـه ما وپېـژنـه

د غلامۍ حـلـقې مې نـه دي اچولي و پښـوتـه
زه تـــوره، ډال يــــــمــه، آزاد يـمـه ما وپېـژنـه

مــا تـه بـه نـه ګوري رقـيــبـه پـه خـيـرنو سترګو
پـه ننګ، نـامـوس ولاړشـمـشـاد يـمـه ما وپېـژنـه

زه مـضـبـوط کـېـږمـه غـلـيـمـه ټـکـولـو بـانـدې
خصلت کې کـلـک لـکـه فـولاد يـمـه ما وپېـژنـه

د يـرغلـګـرو پـــه ســـر مـا دی لـګـولی نـاتـار
زه پـه تـاريـخ د ويـاړ کې يـاد يـمـه ما وپېـژنـه

کـه پښتون يم کـه هـزاره يم کـه تـاجـک بـاوره
د ستــر افـغــان پـه نـوم آبـاد يـمـه مـا وپېـژنـه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني نجلۍ

مه کړه له دین پرته نورې کیسې نجلۍ
پت او عزت کې اوسه پښتنې نجلۍ

شه نښه د عزت د توکمونو یې
ستا په عزت به ویاړي پرګنې نجلۍ

ټول ځان دې په حجاب سره ملبس کړه
کله چې له خپل کوره ته وتې نجلۍ

تاته چې په سترونو کې منظوره وي
عزت کې سرلوړې شه مېلمنې نجلۍ

په اسلام کې د درنو حقوقو پېغلې
د غربي حقو مه کوه دعوې نجلۍ

انساني ژوند ته څه قدر په کې نشته
کورنۍ پکې ورانیږي درنې نجلۍ

د اسلام په دایره کې خوږې خورې
علم فرض په انسان دی مومنې نجلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مــلالــې پــه ځــپــر اوسه غـــيـرتمــنې
ســنګـر ســاتــه د حــق، مــدافــعې نجـلــۍ

مکـلـفـه يـې خـورکــۍ پـه زده کـړو بـانـدې
مور، پـلار دې هلـې ځلـې کـړي رڼې نجـلــۍ

د داريـنـــو ســود بــه هـــالــه شــي بـاوره!
په ښه تعليم چې شي سمبال ټولې نجـلــۍ

***

زړه کې د آسيا

افغـــانــان زړه کـې د آســيـا لـــري ځـــای
مـيـلـمــانـه پـالـي پـه ډوډۍ او پـه چـــای

هــرکـلـی يـې کــړي پـه سترګـو پـه لـېـمـو
چـې تـرې رخصـت شـي ورتـه وايـي بـای بـای

يـــرغلـــګـر يـــې پـــرځـــولـــی پـــه نـــره
ور پـېـښ شـوی دی عــذاب پــه ګِــل او لای

(c) ketabton.com: The Digital Library

تښتـــېدلــی د هـمــــت لـــه ديـــاره
لا تـــر اوسـه يـــې نـــارې دي چــې واى واى

چــې تـاريـخ تېـــر تـــه نـــه ګـــوري بـاوره!
معـلـومـات بـه يې سطحي وي او بې پـاى

***

آزار مه وړه

آزار مـه وړه ګـــلالـيه لـــه مـــور مـــوره
وېـــره وکـــړه د مـخـتـــور لـــه هـــره تـوره

له غفلـتـه بـه سودمن کـلـه څوک نـه شي
خدای(ج) دې سـاتـه د نـادان د زور لـه زوره

نر زمـرى خو مـاتول په چوپه خولـه کـا
بـد شغـــال خلک خـبـرکـا لـــور د لـــوره

پـورورى چې عــادت وي پــور بـه ورکــړي
ځـــان ســـاتـه د نـاديــده د پـورلـه پــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نه علم، نه تقوا وي هغه چم کې
د نفاق غبرګې لګېږي کور له کوره

عاطفه د قرابت چې په کې نه وه
دښمني وي هغه ځای کې ورور له وروره

يو څو ټکي خو باور درته بيان کړل
ښه اګاه شه، ځان خبرکړه نور له نوره

***

اسمانه

مست شه اسمانه، کړه بارانونه
هر خوا زرغون کړه شنه، شنه فصلونه

ښکته کړه مينه په بارانونو
ساړه، ساړه کړه، دا سره اورونه

زموږ حالت دی اسمانه داسې
نشته پوښتنه، نه تپوسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو تن ګلګون دی د وینو رنګ کې
بل کړي په وینو تجارتونه

څوک د غمونو په ژړا، ژاړي
څوک له خوښۍ ږدي رنګین خالونه

ځینې تباه شول هستي یې لاړه
ځینو لوټ کړي پردي مالونه

چا نذرانه کړ؛ ژوندون سبحان ته
څوک جهنم کې وهي ټالونه

د چا واده وي عصري هوټل کې
د چا بمبار شول وراوې، ودونه

دلته اسلام تش په یوه نوم دی
دلته نفاق دی، دلته جنګونه

باوره! څنګه به بقا مومو
چې دا مو ژوند وي، دا حالتونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ته کړې سمې

بل تــه کــړې ســمــې خــپلـه پـه شــا شـوې
څنګه داعــي شــوې، څـنـګه مـــلا شـوې

قـــول ، عــمـــل خـــو لازم، مـلــــزوم دي
تــه بــې عــمــــلــه، تــه بــرمـــــلا شـوې

څــه بــه اصـــلاح شـي داسـې چــارواکـي
تـــه چـې پـــه بـدو، بـــه مـبـــتـلا شـوې

مـفـســـديـن وايـــي، فـســـــاد روان دی
څـه رسـوايـي شـوه، څـه د خـــندا شـوې

بـــاوره قـــول او عـمـــــــــــل ګــوره
دا سـتا خـبــرې رښـتـيا، رښـتـيا شـوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـوره مـور

پـه هــر يـوه کــور کـې بـوره مـور، لـه مـاتـمـه ژاړي
بـس د جـــــګرو، بـس د وژلـــو لـــه ســـتـمـه ژاړي

زخـمـي زړګی يـې ټکـور نـه شـو د خـوښـۍ پـه شـېبـو
سـولـه يــې ورکــه ده طــبـيــبـه لــه مـــرهــمـه ژاړي

نـه يې عـلاج، نـه يې درمل، نـه يې تـسـل شـوی دی
لــه بې تـاثـيـــــره تـعـويـذونــو او لــه دمــه ژاړي

د ګـلابـونو پـه رنـګ، رنـګ زامـن يـې ګـورتـه لاړل
د تـــور ښـــامـــار د ګـــوزارونـــو، او لـــړمـه ژاړي

خدايه(ج) دا څـرنګه دنـيـا دې کړه ومـوږ تـه پـېرزو
يـو پـه چړچوکـې، بل د خـپل عـزيز لـه غـمـه ژاړي

چـې پـه خـوږو کـې يې تـرخـه زهــر، زقـوم ورکـړي
مـور خـو بـاوره د سـاحــر طـبـيـب لـه چـمـه ژاړي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له مشره

بې له مشره که ټولنه، قام اوکور شي
ټول وګړي يې غمجن يا وريت په اور شي

لکه خښتې چې کړې وي په دېوال کې
خود به داسې دېوالونه رانسکور شي

څوک چې قدرو عزت نه کا د مشرانو
خوار به په ژوندون وي پورته به پرې نور شي

بد نصيب به يې په خوله د پشۍ کې ورکا
چې مرغۍ اخته په جنګ او په پيغور شي

ځينې مل شي د غاصبو ظالمانو
په څو شپوکې بيا خاوند د زر او زور شي

څوک چې خپله ګټه وړاندې له بل بولي
ترېنه جوړ به غټ خاين او رشوت خور شي

د عبرت اصل په کار دی په ژوندون کې
خدای(ج) ته وړاندې خاينان به ټول مختور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خپل سود ګوري د نورو په خوښی کې
آفرین دې د باور، په پلار او مورشي

***

ایمان

ایمان چې له ماوتائي ولې ولې؟
چې په ظلم، ناروا ځي ولې، ولې؟

جنګ جګړه کول خوکار د ظالمانو
ناحق جنګ ته چې بیا، بیا ځي ولې ولې؟

حق تري پاتې د شیطان یې وي منلې
ټوپکمار په قصد د غلا ځي ولې ولې؟

ملګري او اشنایي شوه تر مطلبه
خپل ملګری چې په شا ځي ولې، ولې؟

د ایمان او عقیدې رنګ یې پیکه کړ
صداقت زموږ له خوا ځي ولې ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نېــکـــانـو مشـــوره ورســــــره نشـــتـه
پـه نــاقــص فـــکـر خـطـــا ځـي ولـې ولـې؟

پـه وينـــا د فـــاسقـــانـو بـه عـمـل کـړي
بـــې تــاثـيـــــره ښه وينـــا ځـي ولـې ولـې؟

د دې عـصـرملـګـرتـيـــا کـې خـونــده نشـتـه
بـاور يـار مــې يــک تـنـهـــا ځـي ولـې ولـې؟

***

وطـــنـه

مـــيـن پښـــتـون دی پــه تــا
زېـبـــا وطـــنـــه زېـبـــا

تـــه مـــو يــې مــېـــنـه اوکـــور
تـــه مـــو زړګـــــی او تـــکـــور

تـه دنګ دنګ غــرونــه لــرې
ډک ډک ســـيـــنـدونـه لـــرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمـــــان کې وريځې بـاران
پـرې زرغـون کـيـږي مـيدان

سُـــــتـره هــــوا لـــــرې تــه
خـيـالـي فـضـــا لـــرې تــه

لمـــر دې څــه شغــلې لـري
ښکـلـې پـلـــوشــې لـــري

شــــنـې دې درې هــــيـواده
خـــورې مـــيـوې هــــيـواده

مــــالــــيـار بـاغــونــه لـــري
خـــوا ړه تــاکـــــونـــه لـــري

مـــيوې دي سـتـا نـامـدارې
مـنـې دي سـتـا خـــالـدارې

مـــرغــــان اوازکـــوي سـتــا
بــازان پــــــرواز کـــوي سـتــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شنه څرځايونه لري
څاروي، مالونه لري

ته ښايسته په ګل يې
ته آراسته په ګل يې

باور دې غواړي آباد
افغانستان په زړه ښاد

***

همت لرو

موږ پښتانه يو بې پښتو چېرې بل کار نه کوو
همت لرو، په نامردۍ د چا آزار نه کوو

وطن مو شمعه موږ يې واړه پتنګان يو ګله
په لمبو سوي، د غليم له اور نه ډار نه کوو

موږ د بري تصميم نيولی شو، بريمن يو روان
پروا په دې لارکې د هيڅ غليم، اغيار نه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــوږ يــو ســــرلــوړي د پــوهــنــې او د ســولــې لارکـې
مــوږ پرمـخــتــګ غـواړو، ټـوپـکـو بـانـدې وارنــه کـوو

مــوږ پــه پـښــتـو ســره را نيســو د ښکـلاوو څـانــګـې
مــوږ ښـوونځـيـو تــه پــه تــلــوکــې انـتـظــارنــه کـوو

موږ به پـرمـټ د خپلو هڅو وړانـدې درومـو درومـو
مــوږ بــه پــروا پــه دغــه لارکــې د ښــامـــارنــه کـوو

د ګــــاونـــډي حــــقــــه حــــقـــوق ورتـــه پـــوره ورکـوو
موږ خو غــرض د چـا پـه کـور او پـه دېـوارنـه کـوو

مــوږ د بــري لار تـــه بـــاوره پـــه اغـــزو مـــزل کـــړو
مـيــــنـــه د ګـل کـوو، پــروا د هـېـڅ يــو خـــار نــه کـوو

***

کهکشــان

پاس پـه اسمـــان کـې څـه کهـکـشــا نــونــه دي
دا ســـــتــوري يــــې واړه، رڼــــه مــېـــخــونـه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسمـــــان لمـــــنه ډکــــه پـــه ســـتــورو ده
د نـخـــــــاوو جـهـــــــان، ورا او ودونـــه دي

لـکـه پـــه غـــاړه چـې لـــيلـئ هـــــار واچـوي
د مـلـــغــــلـرو پــه چـــــم، امــېـلـونـه دي

ســـاتـه افـغـــان يـاره د امـــيـدو ښـــکـلا
ډک لـــه ښــــکلا د ژونــــدون امـــيـدونـه دي

بـاوره ګــوره نـظـــام د رب(ج) سـپـېـڅــلــی
چې لــه حـکـمـتـه؛ ډک يـې څـه کــارونـه دي

***

سـپـرلـی

پـه بـڼ کـې مـو خـنـدا کـړي سـره ګــلـونـه د سـپـرلـي
اچـــولـــــي دي بـــــورا اتـڼـــــــونـه د سـپـرلـي

شـنــه، زرغـون کــتـل دي هــره خـوا پـه هــره سـيـمـه
زيـبـــا، زيـبـــا ښـکـاريـږي شـنــه مـخـونـه د سـپـرلـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېره ډاګونه فرش شول د ګلونو په سینګار
اسمان پرې را خواره کړه بارا نونه د سپرلي

مشاطې شوې سمسورې د ګلونو په نګار
په زلفو یې خواره شول شنه شالونه د سپرلي

د نجونو وربلونه په ګلو مالامال شول
ګودر ته بیا روان شول کتارونه د سپرلي

د بلبل نغمو خمار کړه د ګلزار رنګونه
پستې، پستې ورمې دي اوازونه د سپرلي

غبر د شپېلۍ پورته شو په دښته او دمن کې
شپونکي په مخه کړي دي مالونه د سپرلي

عاشق په مینه کې معشوقې ته کړي رازونه
ښایست، ښایست جانان دی جهانونه د سپرلي

سپېره خزان تېر شوی باوره په محل کې
د خدای(ج) په شکر ښکل کړه دیدنونه د سپرلي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـورې زلـفې

پـه سپـيـن مـخ دې چې تورې زلـفې راتـلـلـې
غـــم زمــــا پــه تنـــــدي خــــاورې اړولــې

زه هـغـه وخـت اګــاه شــوم چـې زمـــا نــه يــې
چــې شـــانـه زلـــفــې دې شـــاتـه واچــولـې

ستـا د زلـفـو پـه تـار بنــد زمـــا زړګـی دی
بيـــا بــه کـــلـه راســـتـــــنـه شـې نــازولـې

هــر يـو ګـــل د اننـــګـو لـه رنـګـه رنـګ شـو
چــې د ګـــلـو پــه بــاغــونـو ګـــرځــيـدلـې

خدای(ج) خــبـر چې زمـــا غــم بـه درسـره وي
دا خـــــــبـرې مـــې زړګـــي راتــه ويـــلــې

د بـيـلـــتـون پـه اور بــه ســـوزمـه تـر کـــلـه؟
ډيـر ارمـان دی مــا پــه سـترګــو نـه لـيدلـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وصـــال پــه فلــک پــړک وهــه بــرېښــنـا شــه
بېـلـــــــتـانــــه د بــاور ســـــتـرګـــې ژړولــې

***

قـــلـم د ذهـن

د ښــکـلا پـه وطــن پېښ چـې دا جـنـجـال شو
د قـــلـم نـــوک مـــې فـعــــالـه بـاکـمــــال شو

پـــه زانـــګو د ســولـــې و زنـــګــــېدل تـــوري
هـــر غـــزل مـــې لـکـه وړانـــګـه د هـــلال شو

لـــوپټــــه مـــې د مـــزار پـــه ســـر بيـــرغ کــړئ
يـار وطـن بـانـدې چې تېــر لــه سر و مــال شو

د ګـــورګـــين ســــلامـتـي غـــواړه رقيـــبـــه
ميرويس خان نيکه سمبال په توره و ډال شو

دوه زولـــنـــې د غـــــلامــــۍ يــې دي شــکـولـــې
بـــريـالی پـــه ســخــــتـو ســتـونـزو کـې بـلال شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بــاور قــــــلم بــه ولـــې نــه چلـــيږي
پــه تــاثيـــر کې لـکـه تــوره د خــوشحـــال شو

***

هسکه ټيــټه

پــه غـټـو غـټـو ســترګــو چې کــتـل کـانـدي
د نـــرۍ ټــول رازونـــه، پـــه مــنګول کـانـدي

چې سمـبال جـانان د پوهې پـه ځـواک نـه وي
افـتـخـــار؛ پـه پيــــکـي او پـه وربـل کـانـدي

چې مطـــلـب يې غـوځـول د تيــارو نــه وي
شمعه څلـه پـه تـوره شـپه سبـځـل کـانـدي

تيــروکمـــان هسې نښـه ويشــتـی نـه شي
لـکه غيشی د نظــر چې ويشـــتـل کـانـدي

هـسکه، ټيــټه چې و نــه ويـنـي پـه مخـکې
هــا بيــرۍ بــه ډوبــه؛ پــه اوبــو تــل کـانـدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د نيم بسمل په دود شي تر پښو لاندې
بد ملخ په ګلونو کې دانګل کاندي

چې د سود په خاطر وژني نفسونه
د بشر له حد وتى چې وژل کاندي

عقيده وي د سوچه مومن راسخه
د دين په مستقيمه لاره تلل کاندي

د رقيب جادو ته پام وکړئ ملګرو
چې غليم راته په خبرو خپل کاندي

په سلګونو مشکلاتو ګرفتار دي
چې ژوند څوک په کوڅو کې د کابل کاندي

د پښتون په کور ناتار دی نن باوره
ځکه، ځکه خو اسمان پرې ژړل کاندي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپينې اوښکې

پـه مخ تـويـې سـپـيـنـې اوښکـې بې اخـتـيـاره شـوې
سـتـا خــبـرې چـې وصــال کـې لـه انـکـاره شـوې

دا ســور ســالـو دې د تــوپـان پــه خــولـه کې ورکـړ
پــه ځــنــګــل د تــورو زلـــفـو کـې حـصــاره شـوې

دا بــې حـجــابـه مــخ کـتــی نـه شــم جــانــانـه
کـه يـې ګــورم دواړه ســتـرګـې ګنهـکـاره شـوې

حـــيـاداره پـښــتــنــه غـورځـي پـه تـيـــاروکـې
رڼـا ګــاڼــې مـنـحـــــصـرې تــر اغــيـاره شـوې

د لـمــرځــرک پـه انـتـظــار ګــوره سـره شـفـق تـه
قـــافـــلـې مـــو را روانـــې پــه دې لاره شـوې

د غـــرور مـــاڼـی رالـــوېـدونکـې ده دلــبــره
خـوښ يـم دا چې خپل بــاور تـه وفـــاداره شـوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه

په نفـــاق سـوي پښـــتانـه دي لکه زه
هـر ځـای د تـن پـه وينـو سـره دي لکه زه

د بېلـــتـون پـه لار دامــونـه ږدي يـو بـل تـه
د وحــــدت لـــه لارې کـــــاږه دي لکه زه

د مـــــردانـــو زړه چـــولــی نـــامـــــردانـــو
پـه الــــمـونـو کـــې وراســـتـه دي لکه زه

خـواخـوږي همـــدردي نشـتـه يـو تـر بـلـه
پـه تـش خــــبـروکـــې خـواږه دي لکه زه

د تنـــکو زلـمـو پـه حـــال مـو خـوا بـديـږي
چې پـه عـمـرونـوکـې شـپېتـه دي لکه زه

نـادانـــي ده د عــــالِم مقـــام لــوېدلـی
لـه هـــر مقـــام پــه پـرېـواتـه دي لکه زه

د تـاريـخ پــه آيـيـــنـه کې نظـر نشـــتـه
د غـفــلــت پـه خــوبــو ويــده دي لکه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ویجاړ وطن کې بل دي سره اورونه
د پردو په غبرګې پراته دي لکه زه

که د علم ډیوې بلې کړي په کورکې
هاله اسمان ته په خاته دي لکه زه

چې یوبل ته کړي د مینې لاس ترغاړه
باور وکړئ، بیا نو درانه دي لکه زه

***

تصور د اغیار

تصور د اغیار نه دی د منلو
مست بلبل دی چا شړلی له سرو ګلو؟

د مور مېرې دود خپل کړی رقیبانو
هسې شوم دود به یې بېل نه کړي ترخپلو

که پردي مرغان کړي دلته پروازونه
شاهینان یې نیسي تل په سرو منګولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــورو تیـــاروکـې هـغـه پتـنـــګان سـوځـي
چـې وي مـــیـن؛ د شـمـــعــې د بلـــولــو

د بــاور پــه نـظــر ډېــر داسـې کســـان شـتــه
چـې غــلامي کـــړي راز يـې نــه دی د ويــلــو

***

زندګي د ملنګانو

مـه کـــوه مـســخــرې پـه زنــدګــي د مـلــنګـانــو
وګـوره پـه کـچـکول کـې پـادشـاهـــي د مـلــنګـانــو

د دنيـــا پـه مـــال، مـتـاع يـې غـرض نشـتـه دلــبره
د يقـــيــن پـــه تـــار تـــړلــــې وروري د مـلــنګـانــو

په میـنـه د رحمٰن يې سـر، صورت دی سپـېره کـړی
مقــیـمـه پـه زيـارت کـې وي شـېـخي د مـلـنګـانـو

پـه تـشـو، تـشـو لــپـوکـــې اسمـــان شي لــړزولـی
اخـــتـه مـه شـې جـــانـانـه پـه بـدي د مـلـنګـانـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بخت سره به کور ته ځي، خوشاله هغه يارمې
چې پرانيستلو؛ ور ورته کونجي د ملنګانو

د زړه کور به يې صاف وي له ناولي خس، خاشاکه
که بل يې خپل چراغ کړ په تيلي د ملنګانو

که رښتيا د تودې مينې طلبګاره يې اشنا
نو مست شه اې باوره! په دوهي د ملنګانو

***

سبا نه راځي

خوره تياره ده دلته خدايه(ج) سبا نه راځي
ډيوه خاموشه شوله، کور ته رڼا نه راځي

ماتم په ونو کېږي د ځانګو څرک نه لګي
د بلبلا نو اواز صفا صفا نه راځي

د خزان باد رژوي، رنګين رنګين ګلونه
غوټۍ د سرو ګلو زمونږ په خندا نه راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجنون مزل کړی؛ د تېرو اغزو له پاسه
سترګې یې دواړې ړندې ورته لیلیٰ نه راځي

ګلاب، ګلاب وزرو نه، په اغزو شوله سوري
د بوراګانو ټولګي بیا په نڅا نه راځي

د قربانیو لړۍ شوې تر ښارونو اوږدې
د ارمانونو جنډې په رپېدا نه راځي

مظلوم باور اشنا، د غم په مخکې دی ولاړ
افغان ولس ته خدایه(ج) د څرک اشنا نه راځي

***

با ایمانه ده

تویې شوه، تویيږي دغه وینه با ایمانه ده
خاوره د افغان ده ښایسته له درست جهانه ده

موږ په خپله خاوره هسک پامیر او لوی ګوربت لرو
ښکلې په سپین غر او هندوکش باندې ودانه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــوږ لــه قـــــربانيـــو، ســـرښـــندنـو وېـره نـه کــوو
دا خـــاوره قـــدم پـه قـــدم هـــر افغـــان تـه ګـــرانـه ده

مــوږ دی پـرځـولـی هـــر بـــريـدګـــر او يـــرغلـــګر دلـتـه
تلـــلـی، نيـــمه خـــوا دی او دنيـــا ورپسـې ورانـه ده

دلـــتـه د اســــلام او د ايمــــان ستـــنـې ودانــې دي
دلـــتـه د اســــلام طـــريقـه ډېـــره مهـــربـانـه ده

چـا چې د دې خـــاورې پـه کـــوتـرو ګـــوزار کـــړی دی
بيـــا خـو نـو بـاوره دا صيـاد خـپلـه؛ پښېمــانـه ده

***

ګـــران وطـنـه

تـه لـــيلیٰ يـې، تـه ګـلــشـن تـه ګـلـســتـان يـې
تـه مـو مينـــه، تـه ښـــايست، تـه مـو ايمـــان يـې

خـــوږ نســـيـم دې پــه وږمـــو، وږمـــو چـلــــيږي
تـه نيـــمروز، تـه ميـــمنـــه او تـه پغـمـــان يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښکلا ساري دې نشته ټول جهان کې
ته پکتیا، ته مې پارون، ته بدخشان يې

ستا بازان کړي پروازونه په دې څوکو
شنه فصلونه، ډک سیندونه د سبحان يې

ستا منې په ټول جهان کې دي نامدارې
ته لوګر، ته مې وردګ، ته مې میدان يې

تر دې ښکلو او سوترو باغونو ځار شم
ته لغمان، ته مې فراه، ته مې بامیان يې

ستا انار الله (ج) په خپل حکمت جوړ کړي
ته ننګاب، ته کندهار، ته مې دامان يې

ستا انګور خو په څو رنګه ښایسته دي
ته غزني، ته مې هرات، ته مې پروان يې

ستا میړانه په جهان، جهان یادیږي
ته میرویس، ته محمود او ته احمدخان يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا بازان له پښتنو کوي پوښتنه
ته شاهین د هسکو څوکو، لوړ اسمان یې

ستا وګړي د واحد افغان په نوم دي
ته مې خوست، ته مې هلمند، ته مې واخان یې

ستا تاریخ د حماسو داستان لیکلی
ته زما له مینې جوړ افغانستان یې

خپل باور به دې د سر په قیمت ساتي
ته یې مینه، ته یې ژوند، ته یې جانان یې

***

شهیده

ته لاړې، شهید شوې ځي لا نور شهیده
څنګه څوانیمرګ شولې غمخور شهیده

ستا په جدایۍ مې اوښکې تویې شولې
اخلم له غلیم څخه دې پور شهیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه د ښکلو زمــرو پــه څــېر کــامــران شولــې
ستــا دښمــنان دلــتــه شول نــســکــور شهــيده

تــه لـــه کـــرامــــاتــو او نېــکــيــو نـــه ډک
تـــه بـــه شـــې شفـــيــع د پـــلار و مـــور شهـــيده

تـــا خـــو لـــه خپل وطـن نـــه دفـــاع کـــړې ده
خدای(ج) دې ښـايستــه کــړه نوی کور شهــيده

وينـــه بـــه ستـــا و ټـــوکـي غـــونچـه ګـــلـــونـــه
تـــا تـــه دُعـــا کـــانــدي مــور او خــور شهــيده

زمـــا بـــاور دا دی چـــې آخــــر رڼــا شـــتــه
تـــل بـــه تيـــاره نـــه وي زمـــوږ وروړ شهــيده

***

سولـه

ټــوکــېــدلــې خــوشـــالـــۍ وي تـل پـه سولـه
غــوټــې شـــوې تــربـګــنــۍ وي تل پــه سولــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جګړې طبیعت ټوله بدمرغي ده
تودې مینې، وروروګلوۍ وي تل په سوله

د ظالم نغرې تودیږي په جګړو کې
پالل شوې نېکمرغۍ وي تل په سوله

په جګړو کې د سرونو لوبه کیږي
غوړېدلې شتمنۍ وي تل په سوله

بربادي او هلاکت وي په جګړو کې
را روانې کامیابۍ وي تل په سوله

په ټوپک د پرمختګ ستنې نړیږي
ښه پېشرفت او ترقۍ وي تل په سوله

جګړه باسي انسانان له علم وپوهې
له جهان سره سیالۍ وي تل په سوله

په جګړه کې اې باوره! خوښي نشته
امن، روغه او خوښۍ وي تل په سوله

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـرې پټـېـږم

ټوله شپه ګرځم راګرځم په سهارکې ترې پټېږم
زه له لمر څخه شرمېږم په یوغارکې ترې پټېږم

فرمایش د ملا ډېر دی زه وزګار، وزګار عامي یم
زما وس ورسره نشته په خپل وارکې ترې پټېږم

پل یې واخیست زما کور ته او د غله ګمان یې کړی
په کوټه کې ورته ښکارم، په چنارکې ترې پټېږم

د مظلوم په خولو، وینو یې ګټلی خپل قلنګ دی
له بادار څخه ډارېږم، په خپل کارکې ترې پټېږم

په لیدلو د جابر مې؛ سترګې دواړې شي زهیرې
چې په مخه کله راشي نو په لارکې ترې پټېږم

دا قرضدار به مې نو څنګه کړي پیدا باوره یاره
په کوڅو کې غلی ګرځم او په ښارکې ترې پټېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړې

تــه مـصــدر د خـــدمـــت، کـــار وې رانـه لاړې
د مـظــلـوم پــه غـــم بـيـمــــار وې رانـه لاړې

دا دوې ســـتـــرګـــې غـــړومـــه بـــې ديـــداره
تـــه مـــې هـــيــلـه د ديــــــدار وې رانـه لاړې

د فـطــرت د خـصـلــتـونـــو پـه لـــوی بــڼ کــې
پـــه ګـــلــونـــو کـــې نـــګـــار وې رانـه لاړې

ســتــر شـــامــار د زړبــودی؛ ټـک پــه زړه درکـــړ
د ځـوانـۍ شـپـې دې پـــه شـمــار وې رانـه لاړې

پـــه خـــزان وهــلـو ســتـرګـــو، ګـــورې مـــاتـه
د تـنــــکـو غـــوټـــو بـهـــــار وې رانـه لاړې

بـــاور ســخـــت دی دردېـــدلـــی اې ثـــاقـــبـه!
د پــــرون ورځـــې ســــــالار وې رانـه لاړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دستار د معــارف

چې خــبـر نــه وي مـخـلـوقــه څـوک پــه کـار د مـعــارف
ورتــه مــه ږدئ پــه کـــکـره لـــوی دســـتـار د مـعــارف

چې يــو ګــام اخـيـسـتـی دا ښـاغـلـی نـه شي مـخ وړانـدې
ور پــه غـــاړه کـــلـه مـه کــړئ؛ ښـکـلـی هـــار د مـعــارف

چې را پــورتــه د ولــس لـــه مــنـــځـه نـه وي مـلـــګـرو
تـيـــــر يـــدلـــی کـــلـــه نـــه شـي پـه دا لار د مـعــارف

ښـايـسـتـه بـدلـون هـرڅـوک قـبـلـوي پـه خـپـلـو سـتـرګـو
خــو بـدرنـګ سـړی بــه پـرې کـړي نـازک تـار د مـعــارف

لاس نـيـســه ســوداګـــره د پــوهــنـې لــه خـــرڅـــلاوه
لـه سـيـاسـت ځـيـنـې جـدا کـړئ شـيـن بـهـــار د مـعــارف

افـغـــانـي ټـولـــنـــه غــواړي د پـوهـــې ســـمــه بـنـــه
حـســاسـيـت کـــلـه روا دی نـــور پــــه ښـــار د مـعــارف

نـيـک تـصـمـيـم خـپـلـه نـيـسـه اې د لـويـې کـرسـۍ والـه
حـقـيـقـت ورتــه اظـهـــار کـــړه پــه شـعـــار د مـعــارف

(c) ketabton.com: The Digital Library

که سمبال دغه نظام کړو دکادر په راتللو
موږ به و سپړو باوره ګل په خار د معارف

***

کسوف

چې سپوږمۍ راشي تر منځه دا د ځمکې او د لمر
تول په يو مستقيم خط شي، يو مسير شي برابر

سپوږمۍ ځمکې ته شي لوی خنډ د لمر د شغلو مخکې
تياره شي توره خوره، تر ږمۍ را لېږي نظر

جغرافيه داسې وايي اې د زړه سره دا واوره
کسوف کله پوره شي ګله، يا يې نيم شي سفر

کسوف د (ک) په حرف يعني په (کلان) پيل شوی
ځکه چې لمر ډېر کلان دی نسبت په بشکلي قمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

فـــرق د کســـوف او خـــسوف واضـــح پـــه دې کـــلام شـــولـــو
ســـلام، ســـلام دی بـــاوره؛ چـــې دې بيـــان کـــړ بهـــتـــر

***

دُر دانه

ســـود يــې چــې ورســيــږي تــر پــردو خـــپــلــو
ارزي داســې ښــکــلــي لاس پــــه ښــکــلــولـــو

پــــه پـلـيـــتـــه جوسه شــنــې وي کــرغــيــړنــې
هـــغـــه وړی چـــې هــيــڅ نــه وي د اوبـــدلـــو

دُردانـه خـو د زړګـــي پــــه ســـر ســوری وي
کـــنـــه نـــه وي پـــکـــې تـــار د اچـــولـــو

ورکـــوزيـږه داسې غـــار او يــا کـــوهـــي تـــه
چې لار و لـــري د بېـــــرتـــه راخـــتـــلـــو

چـې بـيـا وروسـتـه تـر ويـلـو پښـېـمـان نـه شـې
هـــغـــه وايـــه چـــې وي وړ د اوريــــدلـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوږده ږيره کړه وړه خو عمل سم کړه
بې عمله ږيره وړ وي د خرېلو

د نادان د نادانۍ نشه خو داده
داسې وايي چې وړ نه وي د ويلو

دانه مه خوره د فاسق له دام خانې نه
وزرې شه يې په پرواز د الوتلو

د شکست زړونو ټوټې کړه بيا راټولې
لاس په کار شه د دې زړو؛ د رغولو

پليتيو کې که خس او يا خاشاک وي
خود هغه ډېران دی وړ د سوزولو

د نيستۍ اوبه وي داسې لکه وينې
خوږه مينه دا اوبه کړي د وينځلو

خپل ويل او عمل دواړه سره يو کړه
اې باوره! چې منظور شي د منلو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انـدړوخـــر

چې سپـيـن پـاتـه او تـور خـوشې واى پـه غــرو
لــور پـه لــور بـه انـدړوخــــر واى بس د خـــرو

نـنـــــداره د ســــــــرکـــښـو واى روانــه
را ټــول شـــوي واى دا خــــره لـــه شـــنــو درو

هنـګـــېدل، غـورځـــېدل پـه کــاږو، بـوټـو
جـنـګـــېدلـــی پـــه لغــــتــو، پــه ســـــرو

د ځنــګـل لــور يـې مــنـدړه واى اخيــستې
ور پـېـښ شـوي واى پـــه ښـکــارکې د زمـــرو

خـــره واى تـلـلـي زمـــريـان واى پـاتـې شـوي
حـــــــارســــــان واى د دې دښـــتـو او مـــيـرو

مـــدد ګــــــار د ښـــو چـــــارو واى بـاوره
دښـمــــنـان يـــې ښـکـــارولـــی پـــه خَـــرُو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حُسن د حسین

حُســـــن د حـــسیـــن خـو حـوصـــلـه مــاتـوي
سـل کــه تـوبـه ګــار شي نـو تـوبـه مــاتـوي

بــې حسـابـه ثـمــر چـېـرې چې امــبـار شي
ښــاخ مـــات شــي د ونـــې او تنـــه مــاتوي

مـــلال زړه د ښــایســتـــه مــخ وکـــتـوتـه
تـصــویــر بـاسـي کـلــکه اٰیـیـنـه مـاتـوي

لــه غـفــلـتـه یـا عــلـتــه چې شي بنـــده
غـــــل د کـــــور تـــړلـــې دروازه مــاتـوي

چې کـړه وړه یې انسـانیـت تـه ورتـه نـه وي
دا کـــړه د انـســان ښـکـلې څــېـره مــاتـوي

پـه حـیـا او پـه ایـمـــان چې سمـبال نـه وي
وعـــده کـړي بــاوره بیـــا وعـــده مــاتـوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خسوف

ځمکه چې راشي د لمر او سپوږمۍ تر میان
په یوه مستقیمه لیکه همزمان

ځمکه د لمر شغلې؛ نه پرېږدي سپوږمۍ ته
تیاره سپوږمۍ؛ بې لمره کله شي تابان

نو بیا وایو چې خسوف دی واقع شوی
په نیمه میاشت کې توره سپوږمۍ شي ګویان

خسوف په (خ) یعنې په (خورد) شروع شوی
سپوږمۍ وړه ده نظر لمرته په اسمان

چې د خسوف په هکله نه شو اشتباه
باور په دې موخه دا مطلب کړ بیان

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څمکه شوه شاړه

څمکه شوه شاړه لالیه، شنه فصلونه پکې نشته
سېلابونو ده نیولې، صاف سیندونه پکې نشته

تېزابي اوبو مو ونې کړلې، ټولې راخوړ منې
څانګې وچې شوې سړیه چې ګلونه پکې نشته

تور زاغان دي را ټول شوي په دې وچو، وچو څانګو
د بلبلو غزلونه، اوازونه پکې نشته

مستي نه کا سرې سرې هوسۍ مو په غرونو په رغونو
ګلان ټول دي رژېدلي شه عطرونه پکې نشته

په باروتو کې الوزي کاڼي، تیږې د دې غرونو
ذره، ذره چاودلي، سره لا لونه پکې نشته

په خزان کې بهار نشته اې باوره! خبردار شه
لاس دې لپه کړه سبحان ته، امیدونه پکې نشته

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهيږي اسمان

خزان جوړ کړه توپانونه دلته ډېر
مړاوې، مړاوې شول ګلونه دلته ډېر

را تنهيږي اسمان په تورو وريځو
ږلۍ وځپل فصلونه دلته ډېر

خړو خړو سيلابونو کړه ويجاړ
ښکلي ښکلي ګودرونه دلته ډېر

ګلاب ګلاب سرونه يې ربيلي
کوم بد رنګ کړي لونه دلته ډېر

د ظالم صياد له لاسه چوپ چوپ دي
د بلبلو اوازونه دلته ډېر

د دې وخت د ظالمانو له جفا
څيرې شوي ګريوانونه دلته ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره په سیلۍ سپېره سپېره شول
د غوټېو زیبا مخونه دلته ډېر

***

خیالي نښتر

یو خیالي نښتر ولاړ د یاد په غره دی
زما اوښکو اوبه ورکړې اوبه نه دی

د انګړ مېوه پخه شوله جانانه
توتي ناست ورته د کور په دېواله دی

د مراد له دروازې نه به تېرنه شي
زړه نرۍ لکه په شکل د وېښته دی

چې د ذات په دښته دواړه ګرځو یاره
ستا غم ټول را سره مل دلته په زړه دی

هریوه ګل ته په صحرا چې ته ګورې
دا زما د زړه په سرو وینو اوبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا هر یاد خو زما ذهن کې لمبه شو
زما یاد بیا ستا په ذهن کې ویده دی

زه یې پاس د زړه په باغ کې ګرځېدمه
خپه شوی یار له ما څخه په څه دی؟

شپه کې نه وي او په ورځ کې را پیدا شي
دا اواز خو د ګاونډ د کور د وره دی

اې باوره! ستا مارغه دا ستا په کور کې
ویشتل شوی په زړګي کې په لینده دی

***

د زړه انځور

دا زما د زړه انځور دی شاعرانه یم
دا د وخت له غم نه ډُر دی شاعرانه یم

زه براس د زړه ویستی نه شم له خولې نه
دا د ذهن یو عاشور دی شاعرانه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ظلمونو ناکردي ليکي هنرکې
د ښکلا بدرنګ تربور دی شاعرنه يم

د سرو وينو له سېلابه توري اخلي
د خيال بحرکې عبور دی شاعرنه يم

د برېښنا په نيلي سپور ځغلي اسمان ته
د فلک په تېغ مغرور دی شاعرنه يم

لکه خس وخاشاک غورځمه سره اورته
زيست وژواک مې د تنور دی شاعرنه يم

ولې غورځي د رقيب په تېره توره
د سکه وروروګردن بُر دی شاعرنه يم

غواړي زړونه بيا د مينې په منګولو
ژوند د مينې مې منظور دی شاعرنه يم

هغه زړه به کله روغ نه شي باوره
چې په سرو وينو مسرور دی شاعرنه يم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تابوت

پـه ژونـدون د دې دهـــر افـســـانـه وینـــم
عـــالـمـــان د وطـــن پـه ویـــرانـه وینـــم

اُصــول تــور نـخــود دي اوسـه ســرګــردانـه
د زورمـــنـد نـاراسـتـه کـار، جـــانـانـه وینـــم

ټـول یـې وینـــې ورتـه ګـــوري پـه حـیـرت کې
د قـــانـون تـابـوت پـروت پـه هـدیـره وینـــم

یـوه ټَـــلـه پـــه اسمـــــان وي بـــلـه دلـــتـه
زه د عـــدل عجـــیــــبـه فیـصـلـه وینـــم

د زورواک پـــر مـخ ټـول ورونـه پـرانیســـتي
انتـظـــارکـې مـظـلـوم پـه یـوه پښـه وینـــم

د حـــقـه حـقـوقـو تېښـتـه ده هـــر لـــوری
د بـې شـــــرمـیـو تـــوره سلـــســلـه وینـــم

د بقـــا پــه ځـــای کې اخـلـي ژونـد د نـورو
د چـــپ لاس دوزخـــیـانـوکـــارنـامـه وینـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـدالــت د دې دنيــــا پـــه چـــارو نشـــته
بېچــــاره کـس پـــه هـــر لار بېچـــاره وينـــم

ښـه مـقــــام پـــه ښـه بيـــه اخيســـتل شـوی
د خـــايـن د خـــيـانـــت معــــامـلـه وينـــم

کـه ولـس داسـې ويـده او يـا خـــامـوش وي
جنـګســـالاروکـې جـوړه دا مـــېلــه وينـــم

مجـرمـان ګـرځـي آزاد او پـــه سـرو سـتـرګـو
مظـلـومـان بنـــد پـــه تـــوره زولانـــه وينـــم

پـــه امســـا د هـــوســـايـۍ نســـکوره نـــه شـو
ژونـد بـارستـړی، ستـومـانـه په شـانـه وينـــم

لاس د سوال يـې کـه اوږده وي همېش بـل تـه
اختـــيـار د داسـې کـلـي بېـګـانـه وينـــم

هـــره ورځ يـــې ټـــکوي لـــه بـــل ادرســـه
د زړه کـــورکـــې د پـــــردو دروازه وينـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اوبــو د داســې وران کــــوهــي بــاروه
د ژونـــدون د تبـــــاهــۍ وســيــلــه وينــم

***

د حُســن بــڼ

د حُـسن بــڼ کــې ګــرځــم، ژېــړ ګـــلـونـه ټـولــوم
د ګــل پــه نــرمــو پــاڼــو کــې رنــګــونـه ټــولـــوم

کـچــکـول د مـحـبـت مــې ګـــرځــومــه در پــه در
فـقـــيـــر مـلــنـګ، د حُـســن خـيـراتــونـه ټـولــوم

زخــمــي زړګــي تــه وړمــه د خـوږې مـيــنــې درمــل
شېرين، شېرين پـه جــام کې شــربــتــونـه ټـولــوم

د خيال په هسکه ځمکه چې زرغونـــې شي هـيلې
احســاســه را وېښـــېــږه، ارمـــــا نــونـه ټــولــوم

پــيـــدا چې پـه کــې تـوري کـــړم د مـيــنـې د لـفـظـو
آيـــت، آيـــت يـې لـــولـــم، قــــرآنــونـه ټــولــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسته، پاسته غزل به د مینې ورته وایم
د جنګ په نشو مست سترګي قامونه ټولوم

اساس د خوا بره ژوند؛ چې دي ځمکه باندې کېږدي
باوره! لوړ خیالونه، لوړ فکرونه ټولوم

***

سترقاتلان

در بدر افغانستان به وي ترکومه؟
رنګ په وینو افغانان به وي ترکومه؟

چې د یو او بل په مرګ باندې خوشېږي
دغه ستر ستر قاتلان به وي ترکومه؟

د خدمت او پرمختګ تر نامه لا ندې
دا بې لارې انسانان به وي ترکومه؟

د نېستۍ لاس یې اوږد کړی دی بل چاته
ځوریدلي یتیمان به وي ترکومه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینــه ځـي زمــوږ سـود تــرې بــل وږی بــاوره!
د پــردو د جـنـګ مــیدان بــه وي تــرکـــومه؟

***

مــه ژاړه

مـــــه ژاړه دردونــــــو تــه دوا بــه شي
تــوره شپــه بــه تېــــره او ســبــا بــه شي

لــوږه حــوصلــه کــړه پــه سخـتـۍ یــاره
ســتــا ژړا بـــدلـــه پـــه خـــندا بـه شي

ځـــمه اې فلـــکه! پـــه طبـــیــب پســې
دم، تعــویذ دې راکــړه چې بېګا بــه شي

نــه مــومـــم دردونـــو تــه درمـــل یــاره
زمـــا هـــیلــه بــدلـــه، دُعـــا بـه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) دې له آفت ساته باور یاره
تور ظلمت اوښتی دی رڼا به شي

***

طبیبه

درمل د زړونو وکړه ځوان طبیبه
هم د غریب او هم د خان طبیبه

د بل ژوندون ته دې چې ژوند وقف دی
رب(ج) خو دې ساته په جهان طبیبه

وینې بهیږي په دې خوار وطن کې
د مجروحانو کړه درمان طبیبه

اخلاق شیرین د طبابت لرې ته
بل شایسته غوندې وجدان طبیبه

ژغورې له مرګه دا ټپي انسانان
ته یې ژوندون، ته یې جانان طبیبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دُعــاګانو کې شــپه، ورځ یـادیږي
ستــا خــدمــتونه بې پایان طبیبــه

ظالمــان اخلي لــه انســان څخه ژوند
تـا خــو ورکــړی دی امــــان طبیبــه

بـاور دی ستـا لــه خــدمــتونو مشــکور
تــه یـې ګــلاب تــه یـې احســان طبیبــه

***

د فتنوګرۍ

د ظلــمــت تــوپـان را خــور دی زمـوږ پـه کلي
سپـین سهــار خو څـکه تـور دی زمـوږ پـه کلي

پـه قسـمـت مـو د تـقـدیـر کـاڼي دي واریـږي
غـم د غـم پـه نیـلي سپـور دی زمـوږ پـه کلي

ښـوعـــالـمـــانـو تــه یــې شـــا ده اړولـــې
د نــادان د ټـــوپـــک زور دی زمـوږ پـه کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فتـــــنو کــــړۍ ور اچــوي دوه لاســو کــې
پـورتــه شــوی شــــر او شـــور دی زمــوږ پــه کلـي

پــه کــې ښه غــوږ دي د وحشــت پــردي لاســونـه
د خــونـکارو مــخ تــک تــور دی زمــوږ پــه کلـي

پــه غـــربــت او نــادانـۍ کــې را څخه تلــلـي
ننـګ، غیرت دلـتـه نسکور دی زمــوږ پــه کلـي

ظــالمـــان لــه جـګړونــه غـواړي خپلـې ګټې
سخت حــالت بـاوره خـپور دی زمــوږ پــه کلـي

***

فســـاد

د هــرفــاسـد پــه ضـد جهـــاد غـواړو
نــور مـحـــــوه داســـې آدم زاد غـواړو

پــه دې اصــل کـــه رسـي مـقـــام تــه
ویـجـــاړ دا اصــل لــه بنــیـاد غـواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښه کــافي مـــزد د کـــار شـي ادا
نــوبـه کـار؛ تـرې پـه اعـتـمـاد غـواړو

کـــه د فـســـــاد لـــــړۍ وي روانـــه
څـنـګـه بـه خـپل ملـت آبـاد غـواړو

پـــه خـــبرو نـــه پـــه تېـــــره تـــوره
پښــو د ملــت تــه يــې افــتـاد غـواړو

چې رنـځــونـه کـــړي درمـــل بـاوره
داسـې طبـيـب، داسې اسـتـاد غـواړو

***

مـات زړه

ديـدن د ښـکـلـي مـخ رانـه کـاکـل يــووړ
غـمــونـو د زړګـي رانـه ګـــوګـــل يــووړ

سـم د هـيـلـو پـه ګــلـزار و ټـوکـېدلـی
ګـل ګـلاب دا شـيـــبـه رانـه وربـل يــووړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼـو پـه غېـشو زه سـوری، سـوري شـوم
د مـرګ قــاصد تــلـوکې رانــه اجــل يــووړ

د انـګـار لــه بڼــې تــورې لـمــبې خـېـژې
خــندا يــې د مـــات زړه رانــه مـــزل يـووړ

د بـاور نـصـيـب بــه څـنـــګه شي بـاوره؟
يــار خــو پــه اشــارو رانــه مــورچـــل يــووړ

***

محصلين

را ټول شـوي پـه لغـمـــان دي محـصـلـيـن
څنګ پـه څنګ لـکه ګـلان دي محـصـلـيـن

پــه بــاغـچـه د عـــلـم، فـــن يـــې ګـــذر دی
مـــيـړنــــي دي، اتـــــلان دي محـصـلـيـن

دغـه کــور بــه پــه پـوهــه ښــايســته کـړي
د پـکـتــيـا کـــه د مـــيـدان دي محـصـلـيـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګــلـو پــه غــونچـوکــې رنــګـارنـګ دي
د وردګ کـــه د بغـــــلان دي محـصلـيـن

د پېـشــرفــت پــه کــاروانــو يــې مــزل دی
د لــوګـــر کــه د بـامـــيـان دي محـصلـيـن

مــزار، کــنـړ، کـابـل پــرې ښـايـسـتـه دي
کــه د خوست يا نـورستان دي محـصلـيـن

د بــاور د ســتـرګـــو تــور دي، وطـــن کــې
د رڼـــــا پــــه لار روان دي محـصلـيـن

***

نوبهـــار

بـيــــاراغـــلـی نـوبهــــــار دی پـه ګلونو
څه ښـــاغـلی مــو ګــلـــــزار دی پـه ګلـونو

بلــبـلان د خــپـل ارمـــــان پـه لمــبـو سـوي
فـــريـاد يــې سهــــار، سهـــــار دی پـه ګلونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستـــايـــلـــو پـــه ســـــنـدرو زرکـــې مـــســـتـــې
پـــاس د زاڼـــو څـــه کـــــــــــــتـــار دی پـــه ګـلـونـو

يـــو چـغـــــار د تـــوتـكـــــيـــو او مـــــــرغـــيـــو
تـــاثـيـــــر پـروت خـمـــــار، خـمـــار دی پـــه ګـلـونـو

د رنــــګـونـــو پـــه زړګـــي کـــې نـخـــــــبـدل دي
غـــــبز خــــــپـور شــــوی د انـــار دی پـــه ګـلـونـو

ســتـــا د لاس پـــه شـنـــه پـيـــالـه کـې پـسـرلـــيـه
خـمـــــــاري د ګـــــلـــو هــــــــار دی پـــه ګـلـونـو

خـــوشـــــبـويــــــي راوړې ســـتـــا د لاس نـشــه ده
رنګـــيـن شـوی ژونـــد پـــه ښـــار دی پـــه ګـلـونـو

تـــور داغ نـــه لـــــري پـــه زړه تــــازه ګــــلـونـه
د خــــــوښـــــيـــو ډک بــــــــازار دی پـــه ګـلـونـو

د بـــاور د زړه تـسـکـــيـــن شـوی اې خـدايـه(ج) !
د ښــــايـســـت جـهـــــان واکـدار دی پـــه ګـلـونـو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـور تـوپـان

د ظــلـم پــه جــامه کــې تــور تــوپــان مــې ځوروي
ويشــتــلـی يــم پــه زړه تيـــر وکــمـــان مــې ځوروي

د آب ســپــيــنــې جــامــې دي الـــوتـــلــې هــوا تــه
نـــاولــې، تــبــاهـــکــاره ظـــالـــمـــــان مــې ځوروي

د عـــــلم او فـــن کـــډه بـــار شـــوې لـــه دې چـــمـــه
خـــرڅ شـــوي بــې فـــرهـــنګه جـــاهـــلان مــې ځوروي

چې امـــن، امـــان نـشـــتــه ژړا بـــه کـــړمـــه چـــا تـــه
لـــه خدايــه(ج) لــرې، لــرې جـــابــران مــې ځوروي

بــل شـــوي اورونـــه پـــه هـــــــرکـــــلـي او دېـــره دي
ضـــربې د مـــاشـــيـــنــدارو، تـوپ، هـــاوان مــې ځوروي

ربــه(ج) تــه يې خپلــه پـه حـــال سولــه مېلمنه کړې
دا خـــوار و زار وګـــــړي افـغـــــانـــان مــې ځوروي

څـو بــه د يـتـيـم لـــه ســترګـو اوښکې ځي خــاونــده
زمـوږ د شهـــيـدانــو لـــوی کـــاروان مــې ځوروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــه دغـه ازمــونــه نــور نجــات غـواړو سبحــانــه
د هــرې، بـېــلــې ورځــې امــتــحـــــان مــې ځــوروي

د واک او ځــو روپــو پــه ســـر وطــن شــولـــو بــربــاد
د واک د جګــړه مـــارو ســست ايمــــان مــې ځــوروي

جهـــان پـــه ســرو ګـــلـونـو کـې ګـــلـزار دی بـاوره!
مـظـلـوم، پــه ويـنــو رنګ افـغــانـسـتـان مــې ځــوروي

***

بيــرغــونــه

رپـيــږي بـيــرغــونــه هـــديــروکې ځــنګ پــه ځــنګ
کـــيــنـدلــې مـقــبــرې شــوې د شهـــيــد پــه ويـنـــو رنګ

عـــاشـقـــان کـــلـه ځــه وينــــي، د عـشــق پــه لاره کې
خــوښـــيـــو ســـره نـــاځـي بــلــې شـمـعـې تــه پـتـنــــګ

پـــه خـيـــرنــو ســـتــرګـــو؛ رقـيـــبــه راتـــه مــه ګـــوره
دلـــتــه پـنـــــاه شـوی دی لــوی لـښـکـر د روس، پــرنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دا لویه هدیره کې د افغان د تاریخ
خښ شوي لوی کسان دي، شناختې نه لري د سنګ

زمانه شوه بدله، حال بدل نه شو زموږ
په ذهن کې مو خوځي د بابا د تورې شرنګ

غرمبیږي هر لور توپ، طیارې درانه بمونه
تېر شوی وخت یارانو نور د تورې او ډال جنګ

د نن ورځې دفاع کیږي جانانه په پوهه
کامیاب نن په نړۍ دي چې په علم کړي غورځنګ

نادان دی پرېوتی په منګولو د صیاد کې
هوښیار مرغه بند نه شي په دام، لومه د نیرنګ

آدمه نځا مه کړه ډُول، سورنۍ ته د رقیب
بیداره درخانی کړه بیا د خپل رباب په ترنګ

سنګسار شي میوه داره ونه په درنو کاڼو
لوټه نه ده چا وار کړې د منو په نیال دنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـا امــیـده نـه کـړې دا د خــوږو هــیـلـو کـچــکـول
همـت د ځـان باور کړه، مه شه، مه شه خـوار ملـنګ

***

راډیوګانې

رنګ پـه رنګ کــړي تبلـیغـونـه راډیوګـانې
ځنـګ پـه ځنـګ کـړي ولسـونـه راډیوګـانې

ځیـنـې ښې او ځیـنـې بـدې پـه تبـلـیغ کې
کـاڼـي، کـاڼـي کـړي لـوی غـرونـه راډیوکـانې

بـلا شــونـــدې ښـکـلـوي تنـــدی د غېشـي
هڅــــوي انقـــــــلابــونـه راډیوګـانې

کــــلـه اور، کــــلـه اوبـه پـه ژبـه وایـــي
ګــړنـدي کـړي غــورځنګـونـه راډیوګـانې

کــړي ړنـدې د حقـیقـت سترګې پـه بیـړه
کـــلـه کـــلـه کـــړي ګــواښـونـه راډیوګـانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درواغــو پـه خـــبر يـې بـاور مـه کـړئ
کــبروي ځيــــنې ذهـــــنونـه راډيوګانې

چې رښتــينــی يــې وي هـــر خـــبر بـاوره
کـاشکي وکـــړي تبـلـيـغـونـه راډيوګانې

***

ډغـــرې

زړه يــې يـــوور پـــه پـنـجـوکـې؛ وهـــي بـاز خـپـلـې وزرې
غـبر اورم نـه پـوهـېـږم چې څـه وايـي، څـه کـړي خـبـرې

زمـا پـه زړه کې حک دي، پل پـه پل يې چې وينم خلکو
ســرې وينـــې څـڅـېـدلـي هــم پــه لــوړه هــم پــه ژورې

نـور د حــال پـوښـتـنه مه کـــړه د ټـپـي زړګـي لـه حــالـه
هـېـــخ ويـــلـی درتــه نــه شـــي، شـــي خــبـرې مـــــروري

عـــاطـفي اواز را شـــوی لــه غيــبـو دی زمـــا خـــيـال تــه
پـــه ظـــالـم بـاز پـســې ګـــوره د غـــره څـوکې اوکـمـرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــا کــمـرې چــې پــرتـــې دي د غـــــره ډډه کـــې لاړـــيـه
چـې بـازان يـې پـه سـر ګـرځـي، ټـپـوسـان وهـي ډغــرې

مست بازان خو يک تنهـــا پـه دې مـحـل ګـرځـي بـاوره
ټـپـوسـان شي ډلـې ډلـې، کـړي پـه دې مـحـل حشـرې

***

شـپـېلۍ

زړه کـــې دي دردونـــه، کــــړه بيـــان شـپـېلۍ
خـلاص کــړه پـرې؛ سـرونـه د افـغـان شپـېلۍ

غـــرونــو او رغـــونــوکـــې رمـــې رنــګ شـوې
داړې چـاغ چـاغ پسـونه سـره لـېوان شپـېلۍ

درونـد خـوب دی راغـلـی پـه شـپـونکي بـاندې
خـود بـه يـې رمـه وي ســـرګـــردان شپـېلۍ

دلـــــتـه ده د مــــېـرې او لـــــېوه جـــګـړه
کــــفـر شــو نــازل پــه مسلـمــــان شپـېلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص مو له داړلو د وحشيانو کړه
وکړه يو غورځنګ د خپل ايمان شپېلۍ

ځان ورته تيار کړه په باور ياره
واخله په سندروکې سامان شپېلۍ

***

د همکارۍ لاسونه

د بڼ په څانګو کې شېرين بلبلان ښکلي
زمور په کلي کې دي پېغلې، ځوانان ښکلي

د همت ملا يې ده تړلې په ځير يې وګوره
راټول په ګډه دي د ژوند په ميدان ښکلي

د همکارۍ لاسونه يو بل ته خوا ږه غزوي
په خويندو، ورونو کې پياوړي مشران ښکلي

دوی را ټولېږي د خوښيو او غمونو په وخت
د مېلمه قدر کړي دا ټول قدردان ښکلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کــرکــه ګــوري، نفــرتــونــو او نفـــاق تــه واړه
رنــګــه ګــلــونــه دي پــه دغــه ګــلــدان ښکلي ښکلي

دوی د اخـــلاقــو، د ســلــوکــو، د ښـــایــســت نمـــونــه
ټول ښـــایــســتــه دي پــه زېــور د عــرفــان ښکلي ښکلي

تــل فـيـصـلـې کـړي د جـرګــو او مــرکــو پــه مــرستــه
دوی پـيـــروان دي د سپـېـڅـلـي قـــرآن ښکلي ښکلي

د غـــيـــرتمـــنـــو ســـــر دې تــل وي پــه امـــان بــاوره!
رب(ج) دې سرلوړي لـري دوی په جهـان ښکلي ښکلي

***

ښـــېـــرا مه وړه

ســـاتــه لاسـونــه لــه ظــلـــمـــتــه، ښـــېـــرا مه وړه
اخـــلــه ګـــامـــونــه لـــه تــومــتــه، بــدوا مه وړه

د حـــرص پــه اور د خـپـل ایمـــان اوبــه کـــړه تـويـې
د هـيـچـا مـــال، متاع خپل کـور تـه پـه ښـا مه وړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که حَکم شولې عدالت په کار کې وکړه
حق د یوه مسلم قطعاً په بل چا مه وړه

اعتبار چې په تا وشو نو راست امین شه
حلال غواړه، حرام مال؛ هیڅ د دنیا مه وړه

ډېر راضي اوسه په حلالو که هر څو وو
له مخلوق څخه رشوت، په ناروا مه وړه

ته دنیا کې نېک عمل وکړه مومنه ګُله
ښکلی باور د ځان توښه کړه خطا مه وړه

***

سپین زړه

سپین یې زړه، پاک یې ایمان سبحان الله
د ښکلاوو مسلمان سبحان الله

رذالت، ضلالت نه لرې ګرځي
عمل کاندي په قرآن سبحان الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حـيـا پــه خـصـلـت بـانــدې سـمـبـال دی
د مــومـــن ښـکـلـی وجــــدان سـبـحـان الله

استـغـفــار، تــوبــه کــړي لــه ګــنـاهـونـو
د جـنـــــــت پـــــــه لار روان سـبـحـان الله

لــه نــادان او فــاسـق نــه لـــرې ګـــرځـي
سـتـايــل شـــوی دا انســـــان سـبـحـان الله

چې بـاور يــې مـــاښـــام ستوروکې ګـوري
ځـلــيـدونـکـی پــه اسمـــان سـبـحـان الله

***

ګـرځـم پـه هـرکلـي

ســرو لـمـبـو دي سـوځـولـي نـن چې ګرځم پـه هـرکـلـي
بمـــــــو دي الـــــوزولـي نـن چې ګـرځـم پـه هـرکـلـي

کـور پـه کـور او چــم پــه چــم دي د سـيـلـيـو نـاتـارونـه
ســـــرو مـــــړو دي ژړولـي نـن چې ګـرځـم پـه هـرکـلـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوم تور، کومه ګناه رقيبه داسې در بدر شوو
شهيد کيږي نازولي نن چې ګرځم په هرکلي

رنګ په رنګ جنډې رپيږي په قبرونو هديروکې
شنه او سره دي ځړېدلي نن چې ګرځم په هرکلي

د لاله وو په ګلزار مې سرو ګلابونو ته ژړل
په وينو خړو بېدلي نن چې ګرځم په هرکلي

په جهان نارې، سورې د پرمختګ دي را روانې
خربامونه نړېدلي نن چې ګرځم په هرکلي

د افغان عقل او هوش به کله خپل سر ته ستنيږي
وحشتونو وېرولي نن چې ګرځم په هرکلي

په هر ملک کې ټول وګړي خپلو موخو ته باوره!
په وحدت دي رسېدلي نن چې ګرځم په هرکلي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېچه مار

سـرونـه کـه پـراتـه پـه لار دي څـه بـه وايې نـه
ښـارونـه کـه پـرې خـبـردار دي څـه بـه وايې نـه

صـادقـان مې لـېـدلي د صـدق پـه لمـبـو سـوي
غـرغـره د ظـالـم پـه دار دي څـه بـه وايې نـه

هسکېدل تر هغه ځای کړه چې وس دې وي پوره
ډېـر را لـوېـدلي لـه چـنـار دي څـه بـه وايې نـه

غـلـه تـه يې وس نـه رسي؛ مظـلـوم يې رانيـولی
د غـلـه شـونډې سرې پـه انـار دي څـه بـه وايې نـه

د چـرس پـه نشه کـړي ګـرفـتـار غـافـل وګـړي
پـه ښـو مـرداروکـې کـتـار دي څـه بـه وايې نـه

کشوي حـرام مـالـونـه شـپـه او ورځ محـل کې
نېک کـرداره پـه زړه بيـمـار دي څـه بـه وايې نـه

پـه خـيـانـت د زورور يـې نـاپـامـه ګـذر دی
پـه تهمت، تهمت، ګـرفـتـار دي څـه بـه وايې نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حلقه ځنځیرونه غزېدلي ښکته پورته
سلسلې یې په شرنګهار دي څه به وایې نه

رنګ په رنګ بهانې دي د جیب په ډکولو
په ناحق، ناحق، پاک آزار دي څه به وایې نه

تش بهانه غواړي د ګوزار په انتظار کې
چوپ شه باوره! کپچه مار دي څه به وایې نه

***

په علم ودان

ښکلې ځمکه ښکلی اسمان دی نن سبا
ټول جهان په علم ودان دی نن سبا

ګرځي را ګرځي سپوږمۍ په مدارونو
دا ستوری محصول د انسان دی نن سبا

شنه اسمان کې رڼه سپوږمۍ تر مریخه
دا یې کړه تسخیر لا روان دی نن سبا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــايســتــه دي پـــه دنـګو دنـګو مـــاڼيـــو
پــاريـس کــه لــنـدن کــه آلمــان دی نــن سـبـا

ورځ تــر بـلــې زيــاتـيــږي کــشـف او اخـــتـراع
هـــر مـخـــتـــرع يـــې قـــدردان دی نــن سـبـا

مـوږه کــلـه عـبـــرت اخـلـو پـه دوو سـتـرګـو
افـغــان چـې پـرېـشـان لا پـرېـشـان دی نــن سـبـا

تـعــلــيـم يــافــتــه د زړه پــه ويـنــو روزلــی
اجـنــــبـي وطـــــن تــه روان دی نــن سـبـا

نـيــم کــه رسـي نـيــم خـوراک شـي د کــبـانـو
لــه خپـل ژونـدون نــه پــه فـغــان دی نـن سـبـا

تـښـتـي نـخـبـه اسـتــعـدادونــه هــره خـوا
دا څه غــافـل، غــافـل افـغــان دی نــن سـبـا

د خـدمـت شـعـور مشـــرانـو دی بـايـلـلــی
هــر يـو يـې د جـېـب پــه ارمـــان دی نــن سـبـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــایـــلــه د عــمـــــــل او نـــیـــــت ده بـاوره!
حـــال چې روان پــه دې زمـــان دی نـن سـبـا

***

روژه

ښـکـلـي ښـکـلـي دي اجــــرونـه پـه روژه
څـوک چـې کـــړي عــبـادتــونـه پـه روژه

لـه عـصـیـانـه مـطـهـر لکه مــاشوم شي
هـا چـې ســاتـــي انـــدامـــونـه پـه روژه

ورځ یـې تـېـره پــه نـفـلـو او تـسـبـېح شي
شپـه تـراوېح کړي، لمونځـونـه پـه روژه

لـه غـوسې او لـه ښکـنځلو ځـان سـاتـي
مـسـلـمـــان کـــوي صــبـــرونـه پـه روژه

چې پــه عـقـل او فـکـر یـې تـېـر نــه وي
پـــرې اوریـــږي نـعـــمـــــتـونـه پـه روژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثــواب پــه تــمــه بــه لاس پــه کـــار شي
هــر سـخـي کــړي خــيـراتــونـه پـه روژه

ګل لـه ګل، مېوه، مېوې نـه اخـلـي رنګ
اخـلــه، شـيـنــده ښــه رنــګـونـه پـه روژه

د جنـــــت دروازې وي ورتــه خـــــلاصې
د ابـلــــيـس تـــــړي لاســونـه پـه روژه

هــر مــومــن د پــاک قـــرآن تــلاوت تــه
پــاکـــوي جــامـې، ځــانـونـه پـه روژه

بـخــتـور خــو هغــسـې مسـلـمـــان دی
چې عـمـره کـــړي او حــجــونـه پـه روژه

کـــرامـــات د روژې ګـــوره بـې شمـېـره
نـــازل شــــــوي آيتــــــــونـه پـه روژه

کـه لـه زړه نـه يې څوک نيسي دلـــبـره
عــفـوه کــيـږي ګـــنـاهــونـه پـه روژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـه غيبت او چغـلـي نـه بـه ځـان ساتـي
اخــلـي، اخــلـي ثـــوابـــونـه پـه روژه

يـو خـلـوت تـه وزګـــار شي پـه روژه کې
شيخـــان کـــړي اعـتـکـافـونـه پـه روژه

چې لـه اجــــر و ثـوابـه پـاتـې نـه شي
بـاور لـيـــکـي ځـو شعـــرونـه پـه روژه

***

دهقـانـه

ښه هـمــت ښيـه لــه ځـــانـه ځـار دې شم دهـقـانـه
ښې مــنـې کــره پـريـمـــانـه ځـار دې شم دهـقـانـه

لــه سپيرو سپيرو مـيـرو نـه جـوړ راتـه ګلشن کـړه
ســره ګــلـونـه کــړه ارزانــه ځـار دې شم دهـقـانـه

شپـه او ورځ پـه شنو، شنـو کـرونـدو کې کـړې کـارونـه
ستـا عـــزت کـوم جـــانـانـه ځـار دې شم دهـقـانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوڅې پښې، سپېرې جامې، سپېره سپېره لاسونه
ته یو لال یې عالیشانه ځار دې شم دهقانه

تا په هنر خکلی د حلالې روزۍ خوند
خپه نه شې له نادانه ځار دې شم دهقانه

د باور قلم ستاینه ستا نه شي کولی
په رښتیا خوښ دی له تانه ځار دې شم دهقانه

***

رڼا اخلم

شپه کې ګرځم رڼا اخلم
ورځ کې خوب کړمه سا اخلم

په زړښت به یې ګوزار کړم
چې زلمی وم امسا اخلم

خوند یې نشته چې رنځور یم
خو چې روغ شوم دوا اخلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښـه نـوټـونـه سـر پـه سـر ږدم
چـې مُـفـلـس شـوم سـودا اخـلـم

لاس پـه سـر لـه شـنـو بـاغـو يـم
چـې سـنـګـر شـي کـلا اخـلـم

بـاور پـرخـې ژړولـی
لـه سـحـره خـنـدا اخـلـم

***

رنځ د جهـل

عـابـد ژونـد کـړي د عـبادت پـه ارمـان
جـاهـل ژونـد کـړي د خپل عمـل پـه تـاوان

پـه فـاسـق اور د جـهـنـم بـلـيـږي
خـاورې ايـره بـه شـي نـادان، ظـالـمـان

دانـا ښـه دی، سـود ئـې رسـي انـسـان تـه
بـد جـاهـل دی، رسـوي نـورو تـه زيـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهلیـت، انســانیـت چې پـه کې نــه وي
تــش کــالــبـوت دی پــه څــلــورو وي روان

لــه مــرګ د ګــمــراهـــانــو لـــرې تښــتــه
خـپـه کـــیـږه پـه مـــرګـي د مـسـلـمـــان

خدای(ج) ورتـه ارشاد کړی، دی غــافل دی
د دیــن لــــپــاره مـعـــجـــز لـــري قـــرآن

یو دې خدای(ج) دا نادان ورک کـړي لـه منځه
بـل دې خدای(ج) خورکـړي د علم دسترخوان

آخـــرت کـې بـــه جــوړې څــه پلــمـې کــړي
ورتــه وسپـاري پـه چـپ لاس چې فـرمـــان

رب(ج) دې ورک زمــوږ لــه منځ کـړي باوره!
رنځ د جـهــل چې یـې ډېـر کـــړل نـاروغــان

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمجن زړه

غمجن زړه وم ناقــــــرار ژړا مې راغله
ګلــشن زه وم پــه ګــلـزار ژړا مې راغله

ارمانونه مې ځوانۍ کې نیمه خوا شول
د بـــل وار پــه انتـــظـــار ژړا مې راغله

موږ پــه خپله عقیده او کلتور وژني
ظـــالـمـــان لــرو اغــیار ژړا مې راغله

هــدیرو کـې سـرې جنډې د شهیدانو
پــه قـــبـرو کـــتـار ژړا مې راغله

افغـــانانو هېڅ غلامي نه وه منلې
ځینې، ځینې شـول بې لار ژړا مې راغله

مسلمـــان بـه دلجـویي کـړلــه د نورو
اوس کــا فـخـــر پـه آزار ژړا مې راغله

یتیمـان ګـرځي شلېدلي ګـریوانونه
نــه جــامې لــري نــه تــار ژړا مې راغله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل منزل ته باید و رسو باوره
تول د حق په سمه لار ژړا مې راغله

***

په ځمکه کې

دي په ځمکه کې پنځه لوی، لوی بحرونه
آرام، اطلس، هند او دوه ساړه قطبونه

شایسته شکلې ببرۍ په کې چلیږي
دوه قطبین لري پریمانه یخچالونه

آسیا، آفریقا، اروپا، انترکتیکا
آمریکا، استرا لیا د بردي نومونه

په پنځو وچو کې ژوند او انسانان شته
خو انترکتیکا کې نشته ولسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نــــړۍ بحــــــــــرونــه وصــــــلوي بــاوره
د ســويــس او پــانــامــې ســتــر کــانــالــونــه

***

خوارځپلی حقیقت

چې په لار د انسـان نه ځي حيـوانيـت نه مې زړه تـوردی
بــدو چـــارو، بــدو کـــړنــو او غــيــبـت نه مې زړه توردی

چې سود نـه ويني شاغلی نـو سـلام بـه درتـه نـه کـړي
د مطــلــب د ســـلامــونــو، رفـــاقــت نه مې زړه تـوردی

د خپـل جېـب پـه ډکــولـو کې لګــيا ځيـنې مشــران دي
لـه فـاسـد، فـاسد چـارواکي، لـه دولـت نـه مې زړه تـوردی

ګــرځي، ګــرځي بې لارې چې مــوټــر، بنګـلـه پيدا کـړي
د حـــرام، حــرام ژونــدون او حـــلاوت نه مې زړه تـوردی

د رعيـت شـايست يې ټول کــړ، لـه يـو مخې بې وقــاره
د سخت زړو لـــه چـــلـونـو اوحيثـيـت نه مې زړه تـوردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قانون له مخې کار به په خپل وخت کې درته نه کېږي
د بدکارو، مامورينو له رشوت نه مې زړه توردی

د فساد جرړې خورې دي په نظام او ادارو کې
د ناولې واسطې، زور او قدرت نه مې زړه توردی

درخواستونه ناروا کېږي ها دوستي، رفاقت نشته
په رښتيا د نن له چارو، قضاوت نه مې زړه توردی

د غيرت په نامه داسې چارې و شولې دلبره
په شرمونو دي شرمېدلي، غيرت نه مې زړه توردی

سپين او تور د دنيا ګۍ مو په پنځو لاسو کې ګير دي
طبيب نشته د رنځونو، طبابت نه مې زړه توردی

په جعلي اسنادو ځي، جعلي انسان د ټولو مخکې
اصل ورک دی په دې خاوره شفافيت نه مې زړه توردی

پوهانو ګرځۍ وزګاره د ناپوه حکمراني ده
خلکو دا ډول انصاف او عدالت نه مې زړه توردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې يې اچوم د دهـــر پـــه چوکـــاټ کې نـــه سمـيـږي
د ژونـدون لـه خوارځبلي حقيقت نه مې زړه تـوردی

پـرې را وخېژه سپوږمۍ د څوارلسمې ننداره کړه
دا د تـورې شپې د شکل او ظـلـمت نه مې زړه تـوردی

د ځـــانـونـو پـــه وژلـــو سـتـړي نـــه شوو عـــزرايـيـلـه
ولې نه راځې قيـامته؟ له قيامت نه مې زړه تـوردی

کـه دا حـال، دا مو احوال وي څه به کېږي اې باوره!
تـوبه وکړه، تـوبه ګـار شه، نـدامت نه مې زړه تـوردی

***

کُل جهـــان

کُـــل جهـــان شـو مـــار، لــــړم
نـــه دارو لـــــــــــــرم نـــه دم

تـهـــذيـــب غـــوارم عـــالـــمـه
پـــاک تـهـــذيـــب د پـــاک صـــنـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټـــول جـهـــــــــان ودان، ودان
پـــکـې ســـوځـــي زمـــــا چــــم

پــه مـــړینـــه مـــې خــوښـي کـــا
او پــــه ســــولـــه مـــې مــــــاتــم

نـــه آرام شـــــــتـــه دیـــارکـــې
نــه پــه ځـمـــکـه کــې حــــــرم

د فـتـــــــــنـو ګـــــــــوزار بـــاور
کــــــړ بــــې واکــــه او کَــــــړَم

***

تـقـدیـر

قـــبـر پــه قـــبـر جـــــــنـازو ســره ژاړا کـړم
صـــبـر پــه صـــبـر هـــدیـرو ســره ژاړا کـړم

تـقـدیــر سوی پــه لـمــبو، لـمــبـو یـم نـګــاره
د غـمـجـن زړه لــه ســرولــمـبــو ســره ژړا کـړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاران نشـتـه پـه حـجـرو کې دېوال تـه ګورم
زه د ازمـــون لـــــه تـصــویــــرو ســـره ژړا کـوم

څیرې ګـرېوان، ببـر سـري یـتـیمـــان وینـم
هــره لحــظـه یـې لــه غـمـو ســره ژړا کـوم

کـــنډر کـــنډر چـمـو تـه سـتـرګې غــړومه
ګـــړی ګـــړی ســـوو نـــارو ســره ژړا کـوم

زه د ښــایـسـت پــه تـمه، تـمه انـتـظــار یـم
لـمــحه لمــحه یـې ارمـــانـو ســره ژړا کـوم

د پـښـتــون وینــه بــه هـــدر نـه ځـي بـاوره!
زه لـه ســرو وینــو تکو ســرو ســره ژړا کـوم

***

ناکس مُطـرب

کـمـــنـد راغــی بــې حســـاب د تـورو زلـفـو
پـه سـپـیـن مـخ شـولـم قـصـاب د تـورو زلـفـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نـاکس مُطـرب نـغـمې بـه کـړم خـامـوشه
چــې مـــــدام وهـــي ربــــاب د تـورو زلـفو

د دلــبـر شکلی تـصـویـر بـه تـرېـنـه بـاسـم
لـــه ورق، ورق کــــــــتـاب د تـورو زلـفو

حـوصـلـه يـې رانـه وړې زړه مــې خـوړيـن دی
نــور شــــلـومـه دا حـجـــاب د تـورو زلـفو

د خـمـــار نشـه يــې اخـلـمـه پـه سـتـرګـو
زه خـــاتـه کـړم پـه تـنـــاب د تـورو زلـفو

لــېـونــي چـې زاهــدان پـه کــانـو ولـي
دوی خـــوړلـــي دي شـــــراب د تـورو زلـفو

رهـــايـي تـرې سهـــل کـــار نـه دی بـاوره!
چې ګډ شـولـې پـه هـر بـاب د تـورو زلـفو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

عــلـم

کـــه دا وطـــن شـــي پـــه عـــلـــم بيـــا ودان
خوبښ بـه انسـان شي، هم ځمکه هم اسمـان

کــه ورکـــړو يــو بـل تـــه چمـــبې د مينـــې
جـــوړ بـــه شـــي د ســـروګـــلونـــو ګـلستــان

کـــه قـــدم وړو ټـــول پـــه لاره د وحـــدت
پـــوره بـــه هـــالـــه شـــي ارمـــان د افغـــان

پـاک او نـاپـاک کـه شولـه بېـل پـه دې کـور
عـمـــل د پـاک بـــه ضـــرور شـي پـــه قـــرآن

مـخ کـه مهـــار شـو د ظـــالـم او جـــاهـل
تيـــارې بـه ټـولـې، په عـرفـان شي روښـان

ژونـدون بــه هسک شي د رحمـت پـوړۍ تـه
روان بـــه دلـــتـــه شـي د پـوهـــې کـــاروان

خـــواري غـــم بـــه وکـــړي کـــوچ لـــه وطـــنـــه
د نـــړۍ سيـــال بـــه شـــي تـــکـــړه افغـــانـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره! جګ به مو بیرغ رپیږي
افغانستان به شي نامي په جهان

***

عینکې

کېږده عینکې د هوا په سترګو
ګوره ګردونه د صحرا په سترګو

ښکلي ښکلي به زړه ته درته راشي
بیا د ګلونو د بېدیا په سترګو

شېخ خو سپین کاڼي بیا په تورو ولي
ورته موسکی شي د خندا په سترګو

په غوږو اورم تکبیرونه مظلوم
یزید راځي د کربلا په سترګو

ظالم اخیستې خاموشي د ژوندون
ټول ورته ګورو د غوغا په سترګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي دواړه په خپل کور او په خپل غره کې
کوتره ښکاري د عنقا په سترګو

باوره! خوار مجنون چې صبر نه کا
خوره ده مینه د لیلیٰ په سترګو

***

لوی جنت دی

ګاللی یې محنت دی
د مور او پلار خدمت دی

اختیار د ښو سلوکو
د هر مسلم خصلت دی

چې سر ورکوي خدای(ج) ته
مقام د شهادت دی

خدمت چې د وطن کړي
ریښتینی صداقت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علم، زړه کړې چارې
ژمنتوب د شریعت دی

مدد د مظلومانو
انصاف و عدالت دی

باوره! مسلم اوسه
همدغه لوی جنت دی

***

په ځګو غرو

لکه باز په ځګو غرو ګرځم عالمه
د پرواز په سردرو ګرځم عالمه

و به نه خوري درنې هیلې آرزوګانې
په ویشتو، ویشتو، ویشتو ګرځم عالمه

هی لیلیٰ که له مجنون نه جلا کیږي
زه د سولې په شببو ګرځم عالمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څـوک چې کـاڼـو بـانـدې ولـي تـوده میــنـه
زه د هـــغـــو پـــه ســــــــرو ګــرځـم عـالـمـه

سپـیـن لـه سپـیـن سـره لګـیـږي تـور لـه تـوره
زه د سـپـــیـــنـــو پـــه څـــېـرو ګــرځـم عـالـمـه

کـه ویـده یـو مـار مـو چیـچـي بایـد ویښ شو
پـاړوګـــــر پـــه منــــــتـرو ګــرځـم عـالـمـه

ژبــه، عـقـــل د ایمــــان پــه پـــرده غــواړم
زه د حـــق پـــه پـــلــوشــو ګــرځـم عـالـمـه

زه بــاور د قــــلــم پـــه څـوکـه لیـک کــړمـه
د شعــــــرونــو پـــه نشـــو ګــرځـم عـالـمـه

***

ښوونکیه

د رڼـاوو پـه اسمــان کـې لکـه لمـــر ښـوونـکـیـه
د ښکلاوو پــه جهـــان کــې لکـه غــر ښوونکـیـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څرک د پوهې دې د شمعې په لمبه بلیږي
د ځلاوو په کاروان کې سپین بشر شوونکیه

تا له ګرنګه خېژولی اسمان ته انسان
د معناوو په عرفان کې معتبر شوونکیه

یې راغلی په څېره د مور و پلار شاګرد ته
د صفاوو نخلستان کې ستر رهبر شوونکیه

قدر او عزت یې په مور فرض دی ای باوره!
د دُعاوو ګلستان کې مقرر شوونکیه

***

کرکټ

لوبه مې په مینه مینه تماشا کړه
څلوریزه او شپږیزه مې دُعا کړه

ماتومه حریفان په ډګرونو
بدرګه مې په چکچکو او نڅا کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مې نوم به مې اوچت شي په جهان کې
د کرکټ میني مې جوړه څه غوغا کړه

چې ډاډه شومه په جام کې د ګټلو
د اتڼ ناره مې ګرمه په سورنا کړه

زه باور د هیلو کور دُعاوې وایم
خدایه(ج) قبوله مې دُعا او وینا کړه

***

کډه د هیلو

لویه خدایه(ج) دا خو څرنګه جانان دی
لاس د غم یې بند زما په لوند ګرېوان دی

ما پروا د رقیب نه کړله خاوند ده
اوس رقیب راته په وازه خوله خندان دی

چېرته کډه زه د خپلو هیلو یوسم
وران زړګی مې په جهان کې سرګردان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بهـــار پــه شــنــه مــوســـم پــاڼــه شــوه ژېــړه
زمـــا د میـــنــې بــڼ دا رنـــګــه خـــــزان دی

پــه کـې ګـــران دي نـــور هـــر څـه دلـــه بـــاوره
پــه دا وران، ویـجـــار بـــازارکـــې غـــم ارزان دی

***

بې نمــازه

لـــه حــــــق لارې پــه واتـــه دي بــې نمـــازه
چې پــراتــه تـــر لمـــرخـــاتـــه دي بــې نمـــازه

پــه غـفـلـت کـې یـې هـسـتــوګـنــه ده نــاګــاره
پـــه رڼـــو ســـتـــرګــــو ویــــده دي بـــې نمـــازه

ځـــان غـــړوي د لمـــانځـه لــه اداګـــانـو
پـلـــیـتــیـوکـــې پـــاخـــه دي بـــې نمـــازه

پـــه شـــاخـــو د ونـــو نـــاسـت وهـــي بـېـخـــونـه
د ځـــانـــونـــو پـــه لـــوېـــده دي بـــې نمـــازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رهـــا شـــي وزر نـــه وهـــي پـــه وړانـــدې
د ابلـــيس پـــه دام پـــراتـــه دي بـې نمـــازه

پـــه غـــافـــلـو بـــه څـــو ډولـــه اوازکـــيږي
روح لـــه تنـــه پـــه خـــاتـــه دي بـې نمـــازه

بېهـوده بـه تـر وخـت تېـر کـړي ارمـانـونـه
ويـښ شـه بيـا کـلـه راتـلـه دي بـې نمـــازه

د بـــاور پـــه خـــوږ تـکـبـــير اقـــتـداء وکـــړه
تـکـبـــيرونـــه يـــې خـــوا ږه دي بـې نمـــازه

***

پـه مـاتـم وينـم

لښـکـر پـه مـاتـم وينـم چـې شـهـيـد شـولـو افـسـر
کـنـډر دا مـلـت وينـم چـې نـابـود يـې شـو رهـبـر

ګـام پـر ګـام لـوېـدلـې قـافـلـه د پـرمـخـتـګ يـې
مـړ شـوی يـې؛ چـې چـراغ دی د پـوهـې او هـنـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اندوه په ډاګ کې د منزل لاره يې ورکه
د بېلتون غبشې يې و خوړ، پخپله په ځيګر

بې علاجه سپېلني چې غواړي هره شېبه
شايست باندې يې لوېدلی د بد سترګو نظر

د آفت په سېلاب به شي لاهو دا وګړي
باوره! هرچا چې وران کړ محراب او خپل منبر

***

حقوق د ټول بشر

ما ته تورتم ځانته سحر جوړوي
بل کړي خپه ځانته اختر جوړوي

موږ ته خاموشه د اتوم بريښنا کړي
خپله اتوم بم او لېزر جوړوي

کنوانسيونونه دي بې شمېره هلته
پاڅې حقوق د ګرد بشر جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په نـــړۍ يــې بـاداري شـي منـظـور
فــکـرونــه ټــول پــه خــپـل نظـــر جــوړوي

چې امـيانـیٰ کـې شـرنـګ ډالــر تــه ورکــړي
نـــور خـــو لا څـــه مـــــلا، مـنـــبـر جــوړوي

حـــيـاوې اخـــلــې لــــه انـســـــان وګـــړو
ښــځـه ســـر لـــوڅـې نــر ببـــــر جــوړوي

وېـــروي دوی پـــه اسـلـــحـو مـلـــــکـونــه
ځـــان پـــه نـــړۍ کـې لـــوی افـسـر جــوړوي

لـه کومه ځــايـه چې خـطـر کـــړي احـســاس
بيـــا د فـتـــــنـو ورتـــه لـښـــــکـر جــوړوي

چې امتحـــان کــړي په کې خـپلې وسـلې
د بــل هـــېــواد د جـنـــګ ډګـــــر جــوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره! پاک الله(ج) به کله ورته
د مهدي توره او کلک سپر جوړوي

***

د غره مني خبرې

که ماشومان د لوی غره مني خبرې
کوربانه داسې د وره مني خبرې

له تهذيب شخه منکر شي په بلنه
يو سپېره د بل سپېره مني خبرې

چې شي بې لارې نو سرچپه وي روان
انسانيت پرېږدي د خره مني خبرې

ظالم سور مخ د وينو ډنډکې وي ولاړ
مظلوم مجبور وي د سره مني خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نېک صالح اولاد؛ چې پلار خپل وفات شي
باوره! هاله د تره مني خبرې

***

رشوت خوره

مزې تا وکړې دنيا کې رشوت خوره
نظر وکړه په عقبىٰ کې رشوت خوره

څوک که يو کتاب خبرې درته وکړي
اثر نه شيندي په تا کې رشوت خوره

رنځا ورځ لکه لېوه داړې مالونه
سره لاسونه په بلوا کې رشوت خوره

له حرامو نه دې تاوکړې ټيټه غاړه
ته يې اخلې هر سبا کې رشوت خوره

په مجلس کې تسبيح اړوې ناصح شې
رشوتونه خورې خفا کې رشوت خوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت به تېر شي په دې پاکو او ناپاکو
ته به اوسې په غوغا کې رشوت خوره

باور سپينې، سپينې وايي په کلام کې
فکر وکړه په وينا کې رشوت خوره

***

موري

ستا په ښکلا ده دنيا ښکلې مورې
ستا په رڼا ده فضا ښکلې مورې

تر قدمو لاندې دې وينم جنت
ستا په وينا ده، وينا ښکلې مورې

د خدای(ج) رضا ستا په رضا حصول شي
ستا په رضا ده، رضا ښکلې مورې

ما ته د مينې قدم تا را زده کړ
ته مې د ژوند يې امسا ښکلې مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــړم تـــر ابــده ســتــا د حُســـن صفــت
ســتـا پـه هــسـتـي ده بقـــا ښکلـې مورې

ســتــا پــه عـــزت کـې د بـــاور عـــزت دی
تـا تـه همېش کـــړي دُعـــا ښکلـې مورې

***

تعـصـب

مونــده کــيبږي جــاهـل قــام
پـــه تعــصــب کـې وي مــدام

خـــيـر بــه يـــې هېــڅ نــه وي
وارخـطـــا وي پـــه هــــربـام

نـــاروا وو تــــــه دورمـــي
د خـطـــاوو پـــه يـــو ګـــام

بـــدمســـتـــان وي مغـــروره
اوبـــه ښــي پـه غلــط جــام

(c) ketabton.com: The Digital Library

متعـصب تــه ســود نشـتــه
عـــاقبـــت يـــې وي بـــدنـــام

د غــــرور كــــور ړنـــګـوي
بـــدكـــرداره، بـــد انجـــام

رنـــځ داســــې دی بـــاوره!
انســانــان بـــه كـــړي نـــاكـــام

***

تـــورلـــحـــد

نـــه بـــه راكـــــــړې دوه لاســــونـــه ژاړه ژاړه
نـــه بـــه وكـــــــــړې ديـــدنـــونـــه ژاړه ژاړه

ګـرځـېدلـی پـه سپـېـرو خـاورو يـم ډېـر، ډېـر
چـې پـــــرتـــــه ده انبــــــــارونـه ژاړه ژاړه

يـو زه نـــه يـــم بنـــدي شـوی تـورلـحـد كـې
بنـــدي شـــوي عـــــالـــمـونـه ژاړه ژاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـمــر ګــــل ؤ د خــــزان پــه لــمـــبـو و ســو
را بــه نــه شــي تېــــــــر وخــــتــونــه ژاړه ژاړه

مُـهــر د ســوال مــې پــه خــولــه دی لـګـېـدلـی
خدای(ج) تـه وکــړه بښـه ســـوالـــونـه ژاړه ژاړه

چې د تـــېري نظـــــر تنــــده شي پـــرې مــــاتــه
اوس مــې ګـــوره تـــصـــويـــرونـه ژاړه ژاړه

دا خـــرپـــړ مــــزار مــې هــېــــر نـــه کـــړې بـــاوره!
پـــرې زرغـــون کـــړه ســــره ګــلـونـه ژاړه ژاړه

***

مړ لـه کـاره شوې

نـــه د مـــړي، ژونـــدي، نـــه وزګـــــاره شــوې
شـپـه او ورځ لـګـيـايــې مــړ لـه کـاره شـوې

نـــه دې جـــوړکــــړه قـصـــرونــه انـــګـړونـه
نـــه پـه ګــــېډه مـــوړ، تـــږی، نهـــاره شـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــه بـــرخــه دې خـــوښـي او آرامـــي شــوه
نــه خندان، ځيګرخون، دل افګاره شــوې

هېڅ دې قـــدر دنيـــا کــې پــه چـــا نشــتـه
څـوکــه د دې خلــکــو خــدمتــګـاره شــوې

د دهـــر قـــانــون څــرنــګـه تـطـبيق شــو
آوېــــزان چـــې دعـــــــدل لـــه داره شــوې

در بـــــدره خـــوارو زبـــــون شــــوې يـــاره
لـــه حـــــرامـــو ګـــټــو چـې انــکــاره شـوې

دا ټـــوکـــــېدلـــې ثمــــــره دې ورکـــــړه
چې زخـمــي دکـــاڼــو لـــه ګـــوزاره شـــوې

د وخـــت لـــه ســـــادګـــانــو يـې بـاوره!
چې يــو پــاک الله(ج) تـــه وفـــــاداره شـوې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختـــر

نــه مــې نـــکـــريـــزي نــه مــې جـــامــې شــتــه يــاره
نــه مــې رانجــه شــتــه، نــه مــې مــېلــې شــتــه يــاره

د مــور کــمــيــس مــې پــه ســرو ســرو ويــنـــو رنــګ دی
نــه مــې شــين شــال شــتــه، نــه مــې پيسـې شـتـه يــاره

ســـــره اورونـــــه دي اوريـــــږي هــــــــري خـــواتـــــه
نـــه مـــې خـــنـــدا شـــتـــه، نـــه مـــې جـــوړې شـــتـــه يـــاره

خـــوښـــي الـــوتـــې لـــــه ســـپـــېـــرو ســـپـــېـــرو شـــونـــډو
نــه مــې پــايــزېــب شــتــه، نــه مــې ګـَرې شــتــه يــاره

يـتـيـمـــــان ګـــرځـــي بـبـــــر ســـــري پـــه کـــورو
نــه مــې مــجــلــس شــتــه، نــه مــې حــجــرې شــتــه يــاره

خـــوشــــــالـــــه نـــه دي د دې وطـــــن وګــــــړي
نــه مــې کـــوثــر شــتــه، نــه مــې پــيــالــې شــتــه يــاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره! داسې زموږه اختر شولو
نه هغه ګلي، هغه کوڅې شته ياره

***

وطن

وطن په موږه ګران دی، په غيرت سره يې ساتو
عالي لوړ يې نښان دی، په عزت سره يې ساتو

سمبول د آزادۍ دی، د خپلواکو هېوادونو
سرتاج د ټول جهان دی، په الفت سره يې ساتو

په سرو وينو مو ساتلی د هر يرغل په وړاندې
غازي د هر زمان دی، شجاعت سره يې ساتو

ژوندون د غلامۍ؛ خو دی افغانانو تل رد کړی
بری مو لوی ارمان دی، په همت سره يې ساتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـه خـاوره چې مـړ شوی، مـړ ئې مه بولئ عـالمه
بـاور پـه دا ايمـــان دی، پـه حُـــريت سره يې سـاتو

***

لوی سـرونه

ولســـونـه پـه مـــېړو بـانـدې ښه ښکاري
رقيـــبان سـوري چــــړو بـانـدې ښه ښکاري

د لــويـانـو عـــزت شـوی پـه اســـلام کې
دوی مُشــــفــــقـه پـه ورو بـانـدې ښه ښکاري

کـيــنه او حـسـد کــاردی د بـدبخــتـانــو
مـؤمنان پـه سپـيـنو زړو بـانـدې ښه ښکاري

نــړۍ ټـولـه پـه ملـــکـونـو ده وېشـلـې
هـېـوادونـه پـه ســـــړو بـانـدې ښه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــې بــاور يــې وي د ننــګ پــه لار پـوخ کــړی
لــوی ســرونــه پــه شــمــلــو بــانــدې ښه ښکاري

***

ځوان يمه

وېــره د ســــــر نــه لـــــرمــه ځــوان يـمـه
زه ولاړ غلـــيم تـــه پـــه مـــــــيدان يمه

زه لــه اور لــوګـي ســــــــره لـوبـېـــبـږمـه
نــر يـمـه، پښـــتـون يـم، مـسـلمـــان يـمـه

مـــا دی پــرځــولـــی هـــــر دښمــن دلـــتـه
تــوره او ډال زه د اکـــــبـــرخــــــــان يـمـه

مـــا پـــه خـپـلـه خـاوره ســر بـايـلــلــی دی
زه د شهـــــېـدانـــو ســــتـر کـــــاروان يـمـه

زه پـــه غـــيـــرتـــونـــو ټـــپـــي شـــوی يـــم
پــاتــې بــې مـــــرهـــم او بــې درمــــان يـمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د مجنون مینه یم لیلیٰ پسې
شپه او ورځ مې نشته سرګردان یمه

پل یې راته ښکاري د شفق په لار
خوښ به شمه خیر که پرېشان یمه

په ننګ و غیرت باندې باور لرم
زه ننګیالی ځوان یمه، افغان یمه

***

پښتون

هم په ټوپک مري هم په دار پښتون
ولې دومره شو خوارو زار پښتون

چې شي را ټول په خوشۍ یا په غم
ټوټه ټوټه شي په بمبار پښتون

شوې تسبېح د ژوند یې ګډې وډې
چې یې کړي بندې په کلک تار پښتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نفــــرتــونــو او خـــنـدونــو بنـــد
خــپـلـه په خپـل لاس تـار پـه تـار پښـتـون

د عـــــلـم تــــبرې رڼـــاوې غـــــواړي
ګــــرځـي بـې ســــره او نــادار پښـتـون

چې طبـيـب کـــړي د رنځـونـو پيــدا
سخـت دی رنځـورشوی بیمـــار پښتـون

بـــاوره! پـاځـه لـــــه درانـه خــــوبـه
غـــواړي د ســولـې، پـوهـې لار پښـتـون

***

کونجي

هــومــــره زور وي پــه تيــلـي کې
چې جهـــان بـه پـرې سـتي کې

بـــې ننـــګي شـــي زېـــبرولـــی
کـه ننـــګ نـــه وي پـه ســـړي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس د يــو نــادان لـــــــــه لاســه
ډېــرتبـــــاه شــي پــه بــدي کې

ټـول کـــارونــه خـــــراب بــولـــه
چې انجـــــام شــي پــه تــادي کې

پــه فـــکـرو ســــره جــوړيـــږي
وران يــې وينـــه پــه خــودي کې

تيـــنـدکـــونــه خــوري مَــړو تــه
خوښـي تښـتـي پـه نېسـتـي کې

شــلـوی يــې نــه شي لــه ځــان نــه
کـمـــال ګـــوره پـه کـــونجـي کې

پــه ډېــــران دی را لـــوی شـــوی
شــک يـــې بـــولــــه آزادي کې

ولـــې نــه رســـي مقـــــام تــه
چې مــاهــر وي چــاپـلـوسي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ناحقه تېرى کاندې
ناحق نه ولې تندي کې

حق تميزکولى نه شي
حق يې بوله ناداني کې

په تياره کې به خوشې کا
خفاش تښتي رڼايي کې

زمريان ويده ويده ښکاري
جوړ ګيدړ وي بېداري کې

امتيازونه سر په سر کا
مصرف باسي سر دستي کې

نن ملنګ وي سبا ګوره
ښه ممتاز وي په هستي کې

يو په سرو وينوکې لامبي
بل خوشي کړي ګډوډي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينـــې زبېښــي د خـــوارانــو
ورځ تــر بـــلــې شي مسـتي کې

وي غــلامـــان ســوده لــه کـــاره
بـل مـــزې کـــا پــه غـــلامي کې

يــو لـــه درده تـــل کـــړيـــږي
بـل سـود اخـلـي بيـمـــاري کې

بـاور مـه کــــړه پـــرې بــاوره
چې څـه بـــار دي پـــه وَري کې

***

هوښيار وګړي

هــوښــيــار وګـــړي بــه درانــه پـاتـه شي
نـادان وګـــړي بـه کـــــاږه پـاتـه شي

پــه بېلــتــانــه انســان داسې لــويـږي
افسوس يې ټول پـه لـړمـانـه پـاتـه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيـــا بـــه پـــه ښـــه چـم د زمـري شـــي روان
کـه دا وګـــــــړي پښـــــتـانــه پـاتــه شي

ټـول بـه يـو موټـی د قـوت کـړي څـرګـنـد
کــه پــه پــوهـــنــه کـې تـاوده پـاتــه شي

د فـــــريـــادونــو لـــه درد نــه وېــريـــږي
کـه يې وحـدت پـه ګـرېـوانـه پـاتـه شي

بـــاور کـــور بـــه دی د افـغـــان قـــامـــونــو
چې د يـــووالـي مېـلمــــانــه پــاتــه شي

***

دردونـه

يـاد د لـــيـلـۍ مـې پـه خـيـالـــونـو کې راځـي
لـــمـــبـه لـــمـــبـه مـې پــه دردونـو کې راځـي

لـحـــظـه، لـحـــظـه د جـــدايـــي پـــه اور ســـوزم
فـــريـاد او شـــور مــې پـــه لاسـونـو کې راځـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په درمـــــل د طبـیـب کـلـه رغــــېږم
د هجـــران درد مـې پـه رګــــونـو کـې راځـي

لــیـلئ، لــیـلئ نـارې کــوم پـه غــرونـو کـې
غـبرګـون د غـږ مـې پـه غـوږونـو کـې راځـي

د بـاور پـه فـــریـادونـو کـې خــوب یـووړم
شـپه ســرګـردانـه پـه خـوبـونـو کـې راځـي

***

مستي د ریحــان

پـه دوسـتـانـو کــې دوسـتـي، د خـوبان، خـوندکا
پـه ګــــلانـو کـې، مســـتـي، د ریحــان، خـوندکا

لـکه تـک سپـین ستوری ښکاري پـه اسمـان کې
پــه یــارانــو کــې، یــاري، د کــــاروان، خـوندکا

تـصـور تـه پـه هـیـنداره کــې؛ ښکـاره شـي
پـه خـوبـانـو کـې، شـوخـي، د ځــاروان، خـوندکا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګلشن کې چې د ګلو فرش هوار کړي
مومنانو کې، پاکي، د ایمان، خوندکا

پسرلی چې پرې له ورایه ښه ښکاریږي
په الوانو کې، خپښي، د الوان، خوندکا

د بهار ناوې په ګلوکړي سمباله
په سپانوکې، سرخي، د میدان، خوندکا

د باغونو د منو وکیل باوره!
وزیرانوکې، خواري، د جانان، خوندکا

***

درنه ځمه

یون مې شو په بله درنه ځمه
اې خوږه کابله درنه ځمه

مه کوه فریاد په څانګو، څانګو
وخ د زړه بلبله درنه ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس دی نور قفس کې هوس نه کړم
راغله سلا خپله درنه ځمه

زړه مې بند دا ستا په خورو زلفو
زانګي که سل ځله درنه ځمه

بیا پسرلی راځمه ستا خوا ته
اې د خزان ګله درنه ځمه

که څو سوزم په دردو د هجران
د سپین مخ کاکله درنه ځمه

ستا باور خو لاړه ګرندی شو
ته یې تل ترتله درنه ځمه

***

اې زما بیرغه

اې زما بیرغه رپېږه جګو غرو باندې
تل به دې ساتمه د تن په وینو سرو باندې
اې زما بیرغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاره دي بـايـلـلـي زلمـو سـرونه دي ډېر
په دنګو دنګو غـرو يـې کـړي مـزلـونه دي ډېر
سـوچـو يـې خـاورې ايـره کـړي مغـزونه دي ډېر
پـه هسكو هسكو څـوكـو رپـيـږه سـرو بـانـدې
اې زمـابيـرغـه

تـه چې لـوړ يې زموږ پـه کې لـوړ دی پت و عـزت
سـتا هسـتي کې پـرتـه ده لـويـه نښه د حُـريت
بې لـه تا نه لـرو مـوږ هيڅكله خوب او راحـت
لاس پـه لاس مـو وړی يـې تـل پـه سـنګرو بـانـدې
اې زمـابيـرغـه

سر زمـا خير سر ستا دې خدای(ج) نه لـري خـاورې
پښـتـون ملـت نـه دي مـنـلـي د غـلامۍ چـارې
پـه وينـو د دښمـن لـري سـرې سـتـرګې خمـارې
مـړ شـه دی، چـې عَلـم نـه لـري ديـوارو بـانـدې
اې زمـابيـرغـه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانه لوستونکيه اوس دې پام د يوې معمىٰ لوستلو ته را اړوم هيله ده چې په دقت سره يې ولولې، او د څه وخت لپاره خپل ذهن پرې مشغول وساتې، او مطلوب حل يې تر لاسه کړې.

معمىٰ

سـرغـوڅ کــړه د مـعــبـد، پـسـې الـهـــادي کـــړه
مـل يــې کـــړه يـقـــيـن رسـيـرې تـرمـطــلـبـه

***

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library